

עיריית תל אביב - יפו
פרוטוקול ישיבות הנהלה

ישיבת הנהלה מס' 23 שנערכה באופן מקוון באמצעות אפליקציית zoom (vc)
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)

השתתפו :	ר. חולדאי	ראש העירייה	
וה"ה : א. זבולון	ר. אלקבץ	ג. שרעבי	ד. ספיר
א. הראל	מ. להבי	ר. לדיאנסקי	צ. ברנד
ח. אריאלי	א. יוחנן וולק	מוטי רייפ	
צ. ברנד פרנק			
וה"ה : מ. לייבה , . אברהמי, א. שבתאי פרנק, ע. סלמן , מ. גילצר , ש. רימון ברכה, ש. הרשקו, א. שוורץ, ר. שושן , א. לוי , א. בנימיני, א. מייקין כנפו , א. וייסלברג צור , ת. כורס, ש. ישראלי , א. כהן, ע. רודניצקי , ש. פאוקר קידרון , א. סראגי , א. רותם, ג. בן חורין.			

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)

- 2 -

סדר היום:

1. הקצאת מקרקעין.
2. חוק עזר לתל אביב יפו (הסדרת מקומות רחצה) (תיקון) , התשפ"ב-2022.
3. פרוטוקול ועדת שיום מיום 12.1.2022 וסעיף 5 בפרוטוקול ועדת שיום מיום 24.5.2021.
4. מצוקת כח אדם בגני ילדים.
5. עיר שווה- התכנית לקידום שוויון מגדרי בתל-אביב יפו.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 3 -

59. הקצאת מקרקעין:

מר שרעבי:

אדוני ראש העירייה, נמצאים כאן:

אסף הראל

אלחנן זבולון

חן אריאלי

ציפי ברנד

מיטל להבי

אופירה יוחנן וולק.

רועי אלקבץ.

אלה חברי ההנהלה.

ומוטי רייפ- חבר מועצה שמציג נושא שעולה היום.

והצטרף כעת מ"מ ראש העירייה- דורון ספיר.

אפשר להתחיל את הישיבה.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

יפה.

טוב, יש לנו ישיבת הנהלה.

בישיבת ההנהלה יש לנו 5 נושאים:

הקצאת מקרקעין.

חוק עזר לתל אביב יפו (הסדרת מקומות רחצה)

פרוטוקול ועדת שיום

מצוקת כח אדם בגני ילדים.

עיר שווה- התכנית לקידום שוויון מגדרי בתל-אביב יפו.

אנחנו נתחיל בהקצאת מקרקעין, מר אלי לוי בבקשה.

מר אלי לוי:

שלום.

סדר יום להנהלה, הקצאות.

יש לנו חמישה נושאים, 4 מהם זה המשך ואחד הוא חדש, החמישי ואני אפרט לגביו.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)

- 4 -

הראשון הוא המשך מתן רשות שימוש לעמותת "בני עקיבא" במתחם שהם מנהלים מזה הרבה שנים, ברחוב בני דן, כמועדון של בני עקיבא, לתקופה נוספת של 5 שנים.

הנושא השני הוא מתן רשות שימוש לעמותת "רעות- שירות נשים סוציאליות". הם מנהלים לנו את המרכז הקהילתי על שם מיטשל בשעות הפעילות של אחר הצהריים. המשך מתן רשות שימוש לעמותת נעמ"ת. היא מפעילה 3 כתות מעון יום ברחוב פילדלפיה 3, מזה הרבה שנים, היא ממשיכה והם פעילים.

הנושא הרביעי הוא המשך מתן רשות שימוש, ניהול והפעלה לעמותת תנועת הצופים העבריים בישראל בבית פיליפס, נכס של העירייה שהיה פעם בחכירה של תנועת הצופים העבריים. אחר כך החכירה בוטלה וזה חזר לעירייה, ועכשיו אנחנו מקצים אותו ל-5 שנים, ברחוב גליפולי. הנושא האחרון שהוא חדש הוא התקשרות בחוזה חכירה ל-25 שנה ועוד 10 עם אופציה לעוד 10, עם "רעות- שירות נשים סוציאליות".

אנחנו מדברים להקצות לעמותה מגרש חדש באשכול 1, באזור של תכנית 3001, שדה דב, שטח של כ-16 דונם לצורך הקמת בית חולים שיקומי הכולל שירותים רפואיים וציבוריים כגון- מרפאות, מכונים, חממה טכנולוגית, שירותים לקשיש וכו'. הנכס הזה מוקצה במקום הנכס העירוני שמתפנה בשד' יד לבנים, שם העמותה פעילה על שטח של כ-7-8 דונם, אבל האזור שם הוא מאוד צפוף, בית החולים שם הוא מאוד ישן, יש לנו כוונה לפנות את השטח הזה ושבת החולים יעבור לצפון העיר, על מגרש שהותאם לצורך הזה. קיימנו על זה הרבה דיונים אסטרטגיים.

מר לדיאנסקי:

איפה המגרש שהותאם בצפון העיר?

מר אלי לוי:

אין לי פה תשריט, התשריט נמצא אצלי, מכיוון שהוא תשריט גדול לא יכולתי להכניס אותו, אבל אני אשמח להראות לך.

מר לדיאנסקי:

רק תגיד לי איפה המיקום, באיזה אזור, באיזו כתובת, באיזה שכונה?

מר אסף הראל:

בשדה דב החדש, בשכונה החדשה של שדה דב.

מר לדיאנסקי:

בשדה דב, טוב.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 5 -

מר אלי לוי:

אמרתי- אשכול 1 בשדה דב.

גב' להבי:

למה לא להשאיר גם את רעות איפה שהוא? זה שירות נחוץ. אין לנו מספיק מקום לקשישים, אין לנו מספיק מקום למוגבלים, צריך להוסיף, לא לגרוע.

מר שרעבי:

תעשו הפרדה בין בית החולים "רעות" שנמצא ברח' שדרות החייל ונשאר בשד' החייל, זה לא קשור. המבנה שבשדרות יד לבנים זה לא בית החולים השיקומי שמטפל גם בקשישים וגם בכל אדם שנפצע. זה לא זה. יש שם פעילות אחרת בתוך המתחם הזה.

גב' להבי:

מהי הפעילות האחרת?

מר אלי לוי:

אנחנו מדברים על השטח שהוא בית החולים, מה שהיה ליכטנשטטר או בית חולים "רעות". יש דרישה מאוד מאוד גדולה לבית החולים הזה ולשירות שהוא נותן, הוא ידוע כנותן שירות מאוד מאוד ייחודי, פרטני, ושיקומי טוב, והפעילות שלו במקום הנוכחי היא בעייתית: א. בגלל הרחובות הצרים, הכניסה, האמבולנסים, הגישה, לפעמים סותמים את כל הרחובות שם בגלל הפעילות וצריך להעביר אותו משם. הכוונה היא בגדול להעביר אותו משם ולשחרר את המגרש החום שהיום הוא יושב עליו, שיחזור לעירייה לצורך תכנון. זאת הכוונה.

מר אסף הראל:

גל, הוא עובר משם, הוא לא נשאר.

מר שרעבי:

אלי, אתה אמרת שדרות יד לבנים, אני דיברתי על שדרות החייל, תחליט.

מר אלי לוי:

שדרות החייל, סליחה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)

- 6 -

מר שרעבי:

אם זה שדרות החייל, טוב.

גב' להבי:

אין מפנים לפני שבונים, נכון?

מר אלי לוי:

וודאי, וודאי, לא מפנים שום דבר עד שגומרים את הבנייה, לפי השלבויות של המחלקות, לפי השלבויות של הבניינים, כמובן מקבלים טופס 4. הכוונה היא לבנות את כל המתחם בבת אחת. יש להם תורמים גדולים, הם הביאו כספים, יש שיתוף פעולה עם העירייה. אנחנו סה"כ חושבים שהפעילות שם היא מאוד טובה והיא נכונה, ונכון להעביר אותה למקום שהיא תוכל להיות יותר אינטנסיבית, ולא כמו שהיום - שהיא מוגבלת.

מר שרעבי:

ומה עם הפעילות שלהם ברחוב מרגולין? שעל זה אני דיברתי.

מר אלי לוי:

במרגולין בינתיים זה נמשך, אנחנו ממשיכים. אנחנו מקיימים שם תב"ע חדשה להתחדשות עירונית שבמסגרתה יינתן פתרון לכל הדירות של רעות. יש שם הרי דירות, מה שנקרא לקשישים, אנחנו ניתן שם פתרון, וודאי. אין קשר מבחינת השטח של השימוש, זה אנחנו נותנים בצפון, אנחנו ניתן פתרון גם לדירות בשדרות יד לבנים, במסגרת התכנון.

זהו. זו ההצעה. מכיוון שמדובר בבנייה מאוד גדולה ומרכז מאוד גדול לשיקום גריאטרי, עם עלויות גבוהות, אנחנו מדברים על זה שאנחנו נותנים פה חוזה ל-25 עם אופציה לעוד 10 ועוד 10. זהו.

תודה רבה.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

אם אין הערות אנחנו מאשרים את וועדת הקצאות.

החלטה: הקצאת מקרקעין כלהלן- מ א ו ש ר ת.

א. המשך מתן רשות שימוש, ניהול והפעלה לעמותת "בני עקיבא" ברחוב בני דן 41.

ב. המשך מתן רשות שימוש, ניהול והפעלה לעמותת "רעות- שירות נשים סוציאלי" במרכז

קהילתי על-שם מיטשל ברחוב מנדלשטם 12.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 7 -

ג. המשך מתן רשות שימוש, ניהול והפעלה לעמותת "נעמ"ת- תנועת נשים עובדות ומתנדבות" ברחוב פילדפליה 3.
ד. המשך מתן רשות שימוש, ניהול והפעלה לעמותת "תנועת הצופים העבריים בישראל" בנכס הידוע כ"בית פיליפס" ברחוב לוחמי גליפולי 49.
ה. התקשרות בחוזה חכירה להקמה, שימוש, ניהול והפעלה עם עמותת "רעות- שירות נשים סוציאלי" לצורך הקמת בית חולים שיקומי הממוקם בח"ח 31 2041 גוש 6896 וח"ח 4 גוש 6885 מתחם "שדה דב" לשעבר.

60. חוק עזר לתל אביב יפו (הסדרת מקומות רחצה) (תיקון),

התשפ"ב-2022.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

אנחנו עוברים לחוק עזר לתל-אביב יפו (הסדרת מקומות רחצה).
השירות המשפטי.

עו"ד סלמן:

זה בעצם עדכון של חוק עזר קיים שמפנה למפה, מפת חוף שחתומה על ידי ראש העיר ושר הפנים, ואנחנו מעדכנים פשוט את המפה שנחתמה עכשיו לאחרונה, מפה חדשה שנחתמה על ידי שר הפנים וראש העיר, ויהיה לנו חוק עזר מעודכן לגבי חוף הים.

מר אלקבץ:

שרת הפנים עוזי.

עו"ד סלמן:

שרת הפנים, אתה צודק.

מר לדיאנסקי:

אני רוצה לדעת כמה דברים בהקשר הזה.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

מה אתה רוצה לדעת? אני רוצה לדעת מה אתה רוצה לדעת.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)

- 8 -

מר לדיאנסקי:

אני רוצה לדעת מה הצורך, למה נולד הצורך עכשיו, מה הסיבה שאנחנו עושים את זה.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

לא נוצר צורך, לא נוצר צורך.

מר לדיאנסקי:

מדוע אין את המפה הישנה, ביקשתי לקבל, לראות את המפה הקודמת או את המפה שכרגע היא הקיימת.

עו"ד סלמן:

התשובה היא שהמפה הישנה לא נמצאה. ניסינו לחפש אותה בשביל לעדכן, ניסינו לחפש אותה גם במשרד הפנים וגם בעירייה, היא לא נמצאה.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

החוק במדינת ישראל קובע שמי שמשרטט לוחות מוניציפאליים הוא ממשלת ישראל. מדינת ישראל שינתה, הזיזה, יצרה מחדש, כמעט כמו שהיה אבל בעדכונים קלים, מפה, ותהיה מפה. ואנחנו נדרשים להתקין את חוק העזר בהתאם למפה של המדינה ולא ההפך. ולכן, אין פה שום דבר דרמטי שמשנה את המציאות אלא מה שנקרא קביעה במקומות שבהם הייתה אי בהירות כתוצאה מהעדרה של מפה, ועכשיו תהיה וודאות היכן נמצאים גבולותיה הימיים של העיר תל-אביב יפו, גבולות החוף של העיר תל-אביב יפו.

מר לדיאנסקי:

מה שאותי מעניין זה למשל איך זה משפיע, אם זה משפיע על מרחק הבנייה מקו החוף. האם אנחנו בעצם נסוגים מהחוף הישן, נקרא לזה כך, או שאנחנו נשארים באותן גבולות של הישן?

עו"ד סלמן:

זה לא משפיע, זה לא משפיע, המפה הזאת היא אך ורק לעניין חוק העזר. את מרחק הבנייה מחוף הים מושפע ונקבע בעצם בתכניות מתאר לפי המדרג הנורמטיבי שלהן כמובן, החל מחוק השמירה על הסביבה החופית, דרך תכניות המתאר שחלות על הסביבה החוקית. שם נקבע קו איסור בנייה, קו שמאפשר בנייה וכו'. החוק הזה הוא אך ורק לצורך ולעניין חוק העזר. ואני אומר, גם בגלל שהוא לא נמצא, זה רק חיזק את הצורך לעדכן ולהתאים אותו באמת לחוף כמו שהוא.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

עוזי, ולמרות הכל, מאחר שראובן רוצה, שמישהו ימצא את התשריט החדש.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 9 -

מר לדיאנסקי:

לא, את החדש קיבלתי, אין בעיה.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

אז אם אין לך בעיה עם החדש,

מר לדיאנסקי:

אני לא יכול לדעת אם יש בעיה כי אין לי את הישן. עכשיו הוא אומר שלא מצאו את הישן.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

לא, לא, לא. אם החדש גורם לכך שכתוצאה ממנו יש לך חשש ממרחק הבנייה מהחוף, אם כך אין בעיה בכל מקרה.

מר לדיאנסקי:

אין לי נקודת השוואה, ומכיוון שאין לי נקודת השוואה כי אין את המפה הישנה, אז השאלה שלי שנשאלה וקיבלתי עליה תשובה לגבי המרחק מהים וכל ענייני הבנייה- האם זה משנה ומשתנה, והוא אומר שלא כי זה כבר מעביר אותנו לתכנית המתאר וכן הלאה, אז אני שואל עוד פעם: מה היה הצורך, מלבד העובדה שלא נמצאה המפה הישנה, למה נולד הצורך לעשות את התיקון הזה כרגע? הרי זו מפה שאתה אומר שכבר 55 שנה יש אותה.

עו"ד בנימיני:

חוק עזר מזכיר מפה, חוק העזר מפנה למפה בהגדרה.

מר לדיאנסקי:

אני יודע, ראיתי את סעיף ההגדרות, אני יודע.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

כל דבר בעתו. פתאום משהו מצא שיש איזושהי בעיה, העלה אותה ונפתרה. הרבה דברים קורים לנו פתאום.

מר לדיאנסקי:

הבעיה העיקרית זה עניין היעדרותה של המפה. זה הדבר העיקרי.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 10 -

עו"ד סלמן:

זה גם היעדרותה של המפה וגם הצורך לעדכן את החוק, כי חוק שעבר 55 שנה- זה עיתוי מושלם. ואין מפה בלאו הכי, והחוק מפנה.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

היינו יכולים לחיות עוד 5 שנים בלעדיו.

מר לדיאנסקי:

לא. מכיוון שאני שואל את השאלות והוא נותן את התשובות, אם זו התשובה של היועץ המשפטי- שהסיבות הן אותן שתי סיבות היחידות שהוא מנה, אז אני מקבל אותן כתשובה, אבל אם יש סיבה נוספת אני אשמח לדעת מהי.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

נאמר לך שאין פה איזה מניעים נסתרים של קירוב הבנייה לקו המים, אם זאת הייתה הכוונה. לא.

מר לדיאנסקי:

OK תודה.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

אין פה, זה הכל תמים ויפה. כמו שכשאתי לפה כל בתי הספר- לא היה להם היתר בנייה, מה לעשות?! הם לא היו חיים בלי היתר בנייה? היו חיים עוד כמה זמן. למרות זה החלטנו לעשות להם היתרי בנייה. אנחנו מתקדמים ומשתפרים כל הזמן. אז מצאו שיש אי התאמה, עשו תיקון.

מר לדיאנסקי:

אם זאת התשובה זאת התשובה. בסדר.

החלטה: חוק עזר לתל אביב יפו (הסדרת מקומות רחצה) (תיקון), התשפ"ב-2022 – מאושר. החוק יובא לאישור המועצה.

61. פרוטוקול ועדת שיום מיום 12.1.2022 וסעיף 5 בפרוטוקול ועדת

שיום מיום 24.5.2021:

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

פרוטוקול ועדת שיום מיום 24.5, ואני שמח שהפעם זה נשים, כדי להראות שאנחנו בכל זאת מתכוונים למה שאנחנו אומרים ואומרים מה שאנחנו מתכוונים.

מר שרעבי:

מי מציג את זה אדוני ראש העיר?

עו"ד בנימיני:

אני אציג את זה.
יש לנו שני פרוטוקולים.
האחד הוא מיום 24.5.2021. ההחלטה שאנחנו מביאים לידיעתה של וועדת ההנהלה היא קריאת ככר על שם יוסף גבע ז"ל.
הוועדה החליטה על שינוי שם של רחוב השושנים ע"ש יוסף גבע, אבל המשפחה חזרה בה ולכן אנחנו ביקשנו לאשר קריאת שם של כיכר בשכונת צהלה, כיכר 1344 על שמו.
זאת ההחלטה הראשונה.
בפרוטוקול ישיבת ועדת שיום מיום ה-12.1.2022 אנחנו באמת מביאים, אחרי שעשינו שיתוף ציבור וקיבלנו הצעות לשמות, בחרה הוועדה לקרוא רחובות בשמות חדשים שמפורטים בהחלטה, על שם נשים, אמניות, נשות תרבות, נשות ספר, נשים חשובות. זאת ההחלטה הראשונה- רחובות בקרית שלום.
ההחלטה השנייה היא לשנות שם של רחוב סמטת אסירי ציון. בשל הסמיכות לרחוב אסירי ציון והבלבול שנוצר, גם את הסמטה החליטו לקרוא על-שם אישה, אנדה אמיר- כלת פרס ישראל לספרות ילדים.
הנושא האחרון הוא שינוי שם של רחוב 1284 ע"ש יוסי בנאי. משפחתו סירבה ולכן הוחלט בהזדמנות זו לשנות את שם הרחוב על-שם אישה, זהרירה חריפאי, שחקנית תיאטרון וקולנוע. אלה ההחלטות.

מר שרעבי:

ישר כוח.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 12 -

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

יש התייחסות?

מר אסף הראל:

יש לי שאלה.

קודם כל זה שיש העדפה לנשים בתחום התרבות זה מבורך. אני חושב שמבחינת התחומים, יש פחות מ-10 שמות ואנחנו מצאנו שתי שחקניות. אני חושב שיש תחומים רבים, ושלא לדבר על כך שדיברנו גם על עוד מיעוטים שלא זוכים לייצוג. כשיש לנו פחות מ-10 שמות לראות גם את חנה מרון וגם את זהרירה חריפאי, אני חושב שהוועדה יכולה לתת ייצוג- או לעוד מקצועות או לעוד קבוצות באוכלוסייה, זה לא נראה לי בחינה מיטבית. זהרירה, כבודה מגיע לה בהמשך, אבל כאשר יש לנו כל כך מעט רחובות וכזה מחסור בייצוג-אני לא חושב שנעשתה פה עבודה מיטבית בייצוג. והייתי שמח לקבל את כל הרשימה שממנה נבחר, אולי אפשר להמליץ לוועדה על שמות נוספים, או שזה כבר מאוחר מידי?

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

אני חושב שאתה יכול ללכת ולבדוק את הרשימות ולהציע הצעות לעתיד. אבל לצורך העניין בחרנו וועדה שעושה לנו את העבודה, ולא שאנחנו כל פעם נהפוך את העניין לעניין פוליטי, שאחד חושב כך ואחד חושב כך,

מר אסף הראל:

זה לא פוליטי.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

פוליטי, לא במובן הפוליטי, בעניין הציבורי אפשר לעשות מזה שוק גדול. הייתי אומר שבעבר, בדיוק הדבר הזה הביא אותנו להקים את וועדת השיום ואת הנוהל הזה. ואני מכבד, הערות אנחנו נקבל, נעביר את ההערה לוועדת השיום, שבעתיד ייקחו בחשבון גם את ההערה הזאת.

מר אסף הראל:

יש לי עוד שאלה, ולא הבנתי. ראיתי שם דיון על רונית אלקבץ. אני חשבתי שבשנה שעברה אמרנו שמחכים 5 שנים עד שמתחילים לדסקס הנצחה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 13 -

גב' ברנד פרנק:

עברו 5 שנים.

גב שרי ישראלי:

עברו 6 שנים.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

לנו כבני אדם יש DEFFICIENCIES, דברים מתעתעים.

מר לדיאנסקי:

הזמן טס שנהנים. היית מאמין שאתה כבר 3 שנים כאן במועצת העיר?
אני רציתי לשאול או לומר. אני לפני 12 שנים או 11, הצעתי את יוסף –טומי לפיד-שהיה סגן ראש ממשלה, שר משפטים ותל-אביבי בכל רמ"ח אבריו- שיקראו רחוב על שמו, ועד היום זה לא הסתייע. ואני חושב שהוא אחד האנשים שבאמת בזכות מגיע לו רחוב. אני כבר לא אומר לפני שחקנית כזו או אחרת, אבל הוא תרם גם לתקשורת, גם לספרות, גם לפוליטיקה ובכל מה שקשור בזה, ואני מבקש לשים את השם שלו במקום של כבוד על מנת למצוא רחוב שאפשר לקרוא על שמו.

גב' ברנד-פרנק:

אני הייתי רוצה אולי להציע פה משהו שמתחבר למה שאסף אמר.
יכול להיות ששווה לעשות איזשהו פילוח לוועדת השיום, לעשות איזשהו פילוח, חוץ מהקריטריון של כמה נשים יש גם כמה פוליטיקאים יש, כמה אלופים בצבא יש, כמה אנשי רוח ומדענים. לקבל איזשהו פרופיל- שנבין רגע על שם מי אנחנו משיימים. כי בסופו של דבר אני חושבת שכדאי לייצר איזשהו מגוון. מגוון של רוח, מגוון של מדענים, מגוון של פוליטיקאים, לא רק אלופי צבא, כלומר צריך לקחת מכלל הקשת. ואם הנתון הזה יהיה אולי פתוח בפני הוועדה יהיה לה קל יותר לאזן. זו הייתה ההערה שלי. כי יש למשל את בר נתן שעבר דרכי, שם של מרגל שעשה הרבה מאוד בהיסטוריה של מדינת ישראל, שגם המשפחה אומרת שהם שנים על גבי שנים מחכים ולא מצליחים. צריך אולי להבין מה ההתפלגות בסופו של דבר, של השמות שיש, וזה יהיה אולי אחד הדברים שלתוכם הוועדה מפעילה את שיקול הדעת.

מר שרעבי:

ציפי, אני זוכר את ישיבת המועצה האחרונה, שעלתה ודיברה חברת המועצה מוריה שלומות, ואנחנו רצינו, סתם לדוגמא להוריד את הנושא מסדר היום, ואתן קפצתן ואמרתם: חבריה, חבריה, לא, זה מאוד חשוב, אנחנו רוצות נשים וחשוב לנו מאוד נשים. והנה כאן היום מציגים רשימה של נשים,

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 14 -

גב' ברנד פרנק:

מצוין, לא דיברתי על זה, ראובן הציע מעבר לזה.

מר שרעבי:

קודם כל אני חושב שצריך לומר שזה מבורך.

גב' ברנד פרנק:

חד משמעית. לא אמרתי שזה לא מבורך, אני הצעתי,

מר שרעבי:

לא. את היית צריכה להגיד שזה מבורך.

גב' ברנד פרנק:

אז אני פחות טובה,

מר לדיאנסקי:

בסדר, בסדר גל, עשית את ההצגה שלך, היא אמרה,

אל תתלהב כל כך,

ק ר י א ו ת

גב' ברנד פרנק:

רגע, אז תנו לי לברך.

מר שרעבי:

ראובן, יש לך נציג בוועדה,

גב' ברנד פרנק:

לי אין נציג, אז אני רוצה לברך.

מר שרעבי:

יש לך נציג בוועדה, חבר מועצה, קוראים לו נתן וולוך, תוציא אליו פנייה שהוא ילחץ שטומי לפיד יקבל רחוב.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 15 -

גב' ברנד פרנק:

א. אני פחות בן אדם של דיונים אולי, אז אני אלמד את זה גל, אני מקבלת את ההערה שלך. אני קודם כל מברכת, חשבתני שאנחנו בדיון כבר שלושה צעדים קדימה. כל מה שהצעת- שלוועדה, אולי אחד הכלים שהיא יכולה לפתח לצידה זה באמת איזושהי התפלגות. שיהיו להם את נתוני ההתפלגות של השיום היום בעיר, איך זה נראה. לא רק נשים, גם נשים, גם כמה מדענים, כמה אנשי רוח, כמה פוליטיקאים, כמה אלופים בצה"ל, ולתוך זה לקבל את ההחלטות. זו הייתה כל הצעתי בסיפור הזה. וכל הכבוד על הבחירה במגוון באמת רחב של נשים.

גב' להבי:

סליחה על הבורות, אם היא תתגלה ככה כבורות: האם הנצחנו את שולמית אלוני בתל-אביב? כי אני כבר מתבלבלת.

מר לדיאנסקי:

היא לא הייתה תושבת תל-אביב, היא גרה בכפר שמריהו, לא?

גב' להבי:

כפי שאמרנו, אנחנו מנציחים אנשים שהם באופי של העיר והם חלק ממתווי דרכה.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

עיריית תל-אביב הנציחה לאורך כל השנים גם אנשים שלא היו תושבי תל-אביב, כמו אבן גבירול ויהודה הלוי, ועוד רבים וטובים. גם דוד המלך לא היה תושב תל-אביב יפו. זאת אומרת, שחברים, אתם נכנסים באומץ רב לשדה בור או לשדה קוצים, שבו עצם הכניסה אליו תכניס אתכם לדקירות ובעיטות שלא תצאו מהן.

גב' ברנד פרנק:

אנחנו אמיצים.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

בין אם תנסי גב' ציפי ברנד, לעשות לוועדה, מה שאת רוצה זה לעשות לה מטריצה,

גב' ברנד פרנק:

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 16 -

נכון.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

שהיא תצטרך לשבץ איש צבא, והיא תצטרך לשבץ איש מזה ואיש מזה, ואז איך ניתן את העדיפות לנשים?
לכן אני רוצה לבוא ולומר: רבותי, במסגרת הנוהל קבענו איך הוועדה צריכה לעשות. ותמיד, תמיד כשהדבר הזה יעלה- יהיו הערות על הכרעתה של וועדה כזאת או אחרת. זאת המציאות.
בעבר הדיון הזה, במסגרת וועדת השמות, קראנו לזה לפי דעתי, היה דיון שהיה מאוד מאוד פוליטי, מאוד מאוד ייצרי, כל אחד ביקש למנות את מקורבו, את איש ייקרו, וכן הלאה וכן הלאה. אז עשינו זאת אחרת קצת, גם משום שהמצאי יותר נמוך. ואני חושב שהבחירה פה, כשאני רואה את התוצר של אלה שאני נותן, בכל מקרה הוא הרבה יותר טוב ממה שהיה בוועדת שמות בימים שהייתה וועדת שמות. דרך אגב, לא אידיאלי, ואני יכול למצוא, ואני מוקיר את טומי לפיד ידידי בצורה בלתי רגילה, אבל אם אתה מדבר אתי על אנשים ראויים, אני יכול למצוא לך לפחות 30 שאני אביא אותם לוועדה ויגידו-הם ראויים לא פחות.
ולכן, בשלב זה בואו נאשר את מה שהחליטה וועדת השיום. אם לא מעירים פה- אז החלטנו, בסדר?

מר אלקבץ:

רק משהו קטן שחשוב לומר.
קודם כל אני מברך על הקריאות ועל הרחובות ועל הנשים שנבחרו, זה חשוב מאוד. אני חושב שתפקידנו, וזה בראיה עתידית, הוא לגרום לכך שוועדה כזאת- היא עצמה תהיה מגוונת. וועדת שיום- הוועדה עצמה חייבת להיות מגוונת במבנה שלה. זה האתגר העתידי שלנו. כי זה בדיוק ביא את היכולת לשים מגוון אנשים ממגוון תחומים.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

עיין ערך הוועדה להצבת שופטים.

מר אלקבץ:

אני לא ציני, אני אומר ברצינות.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

אני גם כן לא ציני.

מר אלקבץ:

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)

- 17 -

כמו שהצוות המקצועי של מינהל הנדסה, כמעט כולו גר ברובע 3, ואני אומר את זה מיליון פעם, גם לפרוטוקול, וזה משפיע לדעתי, אני אומר גם פה.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

אז לכן גם יש לי 20 חברי כנסת, הכי הרבה מכולם, לעיר תל-אביב. מה לעשות עכשיו? להעביר אותם לגור בקרית שמונה?

מר אלקבץ:

לא, רון, לא שמעת, לא הבנת מה שאמרתי, אני אחזור שוב.
המבנה של הוועדה, הרכב הוועדה חייב להיות מגוון. זה מה שאני חושב.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

100%, נחשוב על זה, ונטפל בזה שהוא יהיה מגוון, אני מקווה שאתה תדע להביא לי הצעה מגוונת.

מר אלקבץ:

אני אדאג לזה.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

100%.

עוד משהו?

סעיפים 1 ו- 4 מפרוטוקול ועדת שיום מיום 12.1.2022 וסעיף 5 בפרוטוקול ועדת שיום מיום

24.5.2021 – מאושרים.

יובאו לאישור המועצה.

62. מצוקת כח אדם בגני ילדים:

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

זה נושא חשוב, כדי שנבין איפה אנחנו נמצאים, כי אנחנו מטורללים מאוד.

גב' שירלי רימון:

אני אגיד בתור הקדמה עד שהמצגת תעלה, שאנחנו חווים בחודשיים האחרונים מצוקה הולכת וגדלה בגני הילדים מבחינת כוח אדם. זה מצטרף למצוקה ההולכת וגדלה של הילדים, עם הרבה מאוד בעיות התנהגות, בעיות רגשיות, זה מצטרף לחרדות של הורים, וכל הדבר השלם הזה זה

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)**

- 18 -

כמו מעגל שמזין את עצמו. ככל שהילדים מורכבים יותר ומתפרעים יותר וככל שההורים נוקשים יותר כלפי הצוות, הצוות עם פחות מוטיבציה, ויש לנו היעדרויות רבות- גם של גננות וגם של סייעות.

יש לנו בכל יום כ-60-50 גננות –עובדות משרד החינוך שנעדרות, וכ-70-60 סייעות שנעדרות. תוסיפו לזה בידודים, שבחודש האחרון כל יום יצאו לבידוד, ובשבועיים האחרונים ביתר שאת, כמה עשרות גני ילדים, והמצוקה היא גדולה מאוד.

היות שיש לנו תקנים פנויים למילוי מקום של סייעות, הבעיה היא לא תקנים, אנחנו באנו בהצעה למנכ"ל העירייה ולראש העיר- בעצם להפוך את התקנים של מילוי מקום שזה לא יהיה משרות יומיות או שעתיות אלא שיהיו משרות של משרה כמעט מלאה לסייעות. וקיבלנו עוד 70 תקנים לסייעות, כדי לשפר את מצבת כוח האדם. ויש לנו גם עם הדוברות קמפיין, ואפילו אמרנו שנצי'ר כל עובד עירייה שיביא סייעת ב-250 שח'. זה לצערי לא עזר, אנחנו לא מצליחים לגייס סייעות, בעצם אין נשים שרוצות לעבוד כסייעות בגני הילדים.

אני חושבת שאת הרוב אמרתי.

(הצגת הדברים מלווה במצגת) אלה בערך המספרים.

וצריך להגיד שהעייפות והשחיקה של הצוותים בגני הילדים היא גדולה מאוד. זאת אומרת, הסייעות על הקצה, הגננות על הקצה וכו'.

מר אסף הראל:

את יכולה להרחיב בנושא דובר? עשיתם קמפיין? חשבתם על קמפיין?

גב' שירלי רימון:

כן. חשבנו על קמפיין שגם מציג את כל המהלכים העירוניים.

אבל אני אגיד עוד לפני הקמפיין, שעוד צעד תקדימי שעשינו זה בעצם להוסיף תקנים של מילוי מקום של גננות. בעצם העירייה לא מעסיקה גננות, ובגלל שלמשרד החינוך אין מילוי מקום לגננות, הוא לא מעמיד לנו מילוי מקום לגננות, הרבה פעמים מה שאנחנו עושים- אנחנו מוציאים סייעות שניות מגני הילדים כדי להחליף גננת, כדי שהגן יוכל להיפתח. עם שתי סייעות גן יכול להיפתח, חייבות להיות שתי נשים בגן כדי שהגן ייפתח. אז אנחנו מוציאים כל יום כ-30 סייעות שניות מגני הילדים שמגיע להם סייעת שנייה, ילדי טרום טרום חובה, גדושים, שמגיעה להם סייעת שנייה, אנחנו מוציאים את הסייעת השנייה כדי לפתוח גן במקום אחר, שזה לא הוגן מצד אחד כלפי הילדים הקטנים, ומצד שני מנסים להיות הוגנים כלפי ההורים- שלא יישארו בלי גן

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)

- 19 -

בכלל. וזה יוצר הרבה תרעומת. ומה שביקשנו, שוב, באופן תקדימי, זה שאנחנו נוכל לגייס גננות לשעות הבוקר, בעצם להקים פה 40 תקנים של מילוי מקום לגננות. זה מאוד מוכיח את עצמו, כי

הגננות שאנחנו מעסיקים זה הגננות של הצהרונים. בעצם בכל מקום שהגננת מוכנה לעבוד גם בשעות הבוקר, אם הגננת באותו יום לא מגיעה הגננת של הצהרון נכנסת במקומה. זה לא פותר את כל הבעיה כי גננת יכולה לעבוד רק באותו גן שבו היא עובדת בצהרון, אחרת היא לא תספיק להגיע לגן. אבל זה הקל עלינו משמעותית, ואנחנו גם ממשיכים בתהליך הזה כדי שיותר ויותר גננות יסכימו לעבוד בשעות הבוקר. זה שכר הוגן, זה משהו שמאוד מרחיב את המשרה שלהן, אז זה נראה כמו פיצוח נכון.

עוד דבר שעשינו, הקמנו בעצם מחלקה באגף משאבי אנוש אצלנו, שכל הייעוד שלה זה כל הזמן לגייס. כל הזמן לגייס סייעות. מעבר לכ-100 סייעות בגני הילדים שחסרות לנו, לא חסרים תקנים אבל חסרות סייעות, יש לנו עוד 160 סייעות צמודות שחסרות לנו בבתי הספר של החינוך המיוחד. אז כל הזמן המחלקה עובדת בגיוס סייעות באופן מתמיד וקשה. ומתן גמול, אמרתי לכם, אנחנו מציעים 250 ש"ח לעובדי עירייה על כל סייעת שיגייסו. בעיקר קיווינו שסייעות יגייסו סייעות כי זה בדרך כלל הדבר שהכי עוזר, אבל לא הצלחנו להביא עד עכשיו.

גב' ברנד פרנק:

את אלה שאת מגייסת את מצליחה לשמר?

גב' שירלי רימון:

כן.

גב' ברנד פרנק:

לאורך כמה שנים?

גב' שירלי רימון:

הן לא עוזבות. הסייעות לא עוזבות, הבעיה שלנו הייתה שהיה לנו תמיד-100 התקנים הפנויים זה מילוי מקום, ומילוי מקום היו עוזבות, כי ברגע שהן היו מוצאות משרה קבועה במקום אחר הן לא נשארו. ומה שעשינו, הפכנו את מילוי המקום ל-70 תקנים שהם לא מילוי מקום. זה שבעצם היא יודעת שכל יום היא עובדת ומקבלת שכר מלא, כולל בחגים, כי ככה בחגים הן לא היו מקבלות ופשוט היו עוזבות. ואנחנו מקוות שאלה שנגייס- הן כבר לא יעזבו, כי תהיה להן משרה אז הן לא יצטרכו לעזוב, כי הם יקבלו כסף גם על החופשות ועל החגים. אנחנו תולות הרבה בקמפיין.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)

- 20 -

אסף לשאלתך, הקמפיין בעצם מציג את כל מה שאנחנו עושים לטובת הסייעות. הקמנו גם יחידה בגני הילדים שכל העניין שלה זה שימור וטיפוח הסייעות, והכשרה לסייעות ופיתוח מקצועי לסייעות. זה משהו שאנחנו שמים עליו מאוד מאוד דגש. קלטנו לפני שבועיים, נכנסה עובדת שזה התפקיד שלה. ובאופן כללי, גם באזורים של הגנים, ככל שהן מרבות בשיחות, בטלפונים, בשאלות, בלבקש את הסייעות, למעט יומיים שהן נמצאות באזור כל הזמן הן נמצאות בשטח בתוך גני הילדים, וזה מאוד מאוד מוכיח את עצמו. אנחנו רואים שבשבועיים-שלושה האחרונים יש לנו ירידה בהיעדרויות של סייעות כתוצאה מכל הפעולות שעשינו כדי להחזיק אותן.

גב' ברנד פרנק:

שירלי, אבל אי אפשר לבוא ולהגיד שבועיים שלושה האחרונים, את יודעת. יש פה פרספקטיבה הרבה יותר ארוכה. אני חושבת שהבעיה הזאת היא: 1. התחילה לפני הקורונה.

גב' שירלי רימון:

לא דיברתי על הקורונה, ציפי, אני לא מדברת על היעדרויות לא בגלל קורונה.

גב' ברנד פרנק:

על מחסור בכוח אדם של סייעות.

גב' שירלי רימון:

נכון.

גב' ברנד פרנק:

הנושא הזה עלה והוא לא נושא של הקורונה.

גב' שירלי רימון:

לא, דיברתי על הקורונה.

גב' ברנד פרנק:

אנחנו עכשיו יכולים לבוא ולהגיד שיש קורונה, וזה מתחבר לבעיה ארצית ובעיה הרבה יותר משמעותית שהמגפה יוצרת, אבל הבעיה שלנו כעירייה עם הסיפור הזה של הסייעות היא בעיה ארוכה, היא מ-2018 שאני מודעת לזה, זה עוד הרבה אחורה, ויש פה בעיה, יש פה בעיה משמעותית. גם בשימור, גם במתן ערך. אני פחות אופטימית כשאת מראה את זה. אני לא חושבת שהקמפיין הזה כל כך יעזור. הוא יעזור נקודתית, את יודעת, התוצאות יהיו ברמה של השבועיים-שלושה, יכול להיות של כמה חודשים,

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 21 -**

אבל אני חושבת שהמצוקה הזאת שיש פה כרגע היא מצוקה ארוכה, היא מצוקה שמדברת על הרבה מאוד זמן והיא מצוקה שצריך לבוא ולהתייחס אליה בצורה אחרת. אנחנו עוד פעם באותם כלים מנסים לעשות. התקנים האלה פתוחים, מנחם יש לו תקנים. אז נכון שעכשיו הוא הסב אותם ממלא מקום לתקן קבוע, זה הרבה, נכון וזה מצוין, אבל יש תקנים פתוחים לסייעות. כל הזמן אנחנו בגיוס סייעות, זה על השולחן כל הזמן וזה לא מצליח. אז השאלה היא האם אפשר להבין? קודם כל- יש לכם נתונים מסודרים למה זה לא מצליח? איפה הניסוי? פנו לעובדי עירייה גם לפני שנה ולפני שנתיים, אז ה-250 שח',

גב' שירלי רימון:

אם גלילה תעביר לשקף הבא אני אוכל להציג את מה עשינו בנוסף. אני אציג מה עשינו בנוסף בתקווה שזה יעזור. ועד שיעלה השקף אני אגיד בעל פה: קודם כל המעבר ממשרה שעתית למשרת תקן, שזה אמרתי. הקדמנו את הקביעות ל-5 שנים, אחרי 5 שנים בעצם הן מקבלות קביעות בעירייה, שזה משמעותי. הקדמנו גם את אחזקת הרכב, את הרני"ל ל-10 שנים במקום 15 שנה, שזה גם יכול להיות משמעותי לחלק מהסייעות שיש להן רכב. אנחנו נמצאים בתהליכי אישור לתגמל סייעות על אי היעדרות. אנחנו הצגנו איזשהו מודל שאם סייעת לא נעדרת אנחנו נוכל לתגמל אותה משמעותית. הצגנו מודל למנכ"ל העירייה ולסמנכ"ל משאבי אנוש ואנחנו מחכים לאישור של התהליך הזה גם מול המדינה. אני חושבת שזה כן יביא לפריצת דרך כי במודל שהצענו זה בעצם מוסיף להן כ-400 שח' לחודש אם הן לא נעדרות, ואז זה כבר יכול להיות משמעותי לסייעת.

גב' ברנד פרנק:

מה השכר שלהן היום? מה השכר היום של סייעת בגן ילדים? באמת, שימי לנו על השולחן רגע, מה השכר האמיתי עם ה-400 שח'?

גב' שירלי רימון:

בערך 7,500 ברוטו.

גב' ציפי ברנד:

כמה יוצא לה נטו לכיס בסוף?

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 22 -

גב' שירלי רימון:

אני לא חושבת שבגובה שכר כזה משלמים מס. יורד לה ביטוח רפואי.

מר לדיאנסקי:

משלמים מס מ-5,500 שח'.

גב' שירלי רימון:

אני מניחה שיוצא לה 6,000-6,200 נטו לחודש. אם אנחנו נוסיף לה 400 שח' על אי היעדרות זה יכול להיות לה משמעותי.

גב' ציפי ברנד:

היא מקבלת החזר על זמן נסיעות? על דברים כאלה?

גב' שירלי רימון:

לא.

גב' ציפי ברנד:

אי אפשר להגיע היום לגן בפחות מ-3/4 שעה-שעה, במקרה הטוב.

גב' שירלי רימון:

אני מסכימה אתך ציפי, אבל אנחנו יכולים לעשות את מה שהוא במסגרת החוק. אנחנו ניסינו לבדוק שעות נוספות, ניסינו לבדוק ביטול זמן, ניסינו לבדוק כל דבר שלא אחרי זה משרד האוצר יבוא ויגיד- הסייעת צריכה להחזיר את כל התוספות שהיא קיבלה כי זה בניגוד לחוק. אנחנו חייבים לעבוד עם הממונה על השכר. עירייה- אין לה את האוטונומיה לקבוע את השכר של הסייעות כי זה הכל הסכם קיבוצי. אז מתחנו את זה למקסימום. מתחנו למקסימום. הסייעות אצלנו בעיר, באופן לא רשמי עובדות פחות מערים אחרות. הן אמורות לעבוד עד 15.30 והן עובדות עד השעה 14.00-14.30.

מר לדיאנסקי:

שאלה אחת: מה קורה בערים סמוכות,

גב' שירלי רימון:

בכולן יש בעיה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 23 -

מר לדיאנסקי:

כמו נניח רמת גן, חולון, פתח תקווה? פה בגוש דן מבחינת חוסרים, באופן יחסי בהקשר של החוסרים והשכר- מה קורה שם?

גב' שירלי רימון:

השכר אצלנו הוא יותר גבוה, שוב, בגלל שאנחנו קיצרנו להן את שעות העבודה באופן לא רשמי, והן לא צריכות להישאר לצהרון. בערים אחרות הן נשארות.

מר לדיאנסקי:

חוסרים?

גב' שירלי רימון:

חוסרים גם. בכל הערים חסר. זה חלק מהבעיה שלנו. בתל-אביב יותר קשה לגייס בגלל התנועה, בגלל שהן לא גרות בעיר, או שהן גרות בדרום העיר ואז קשה להן לנסוע לצפון. כמו שציפי אמרה זה לוקח להן הרבה זמן נסיעה מכיוון לכיוון. אנחנו חושבות לעשות איזה סקר של התניידות, אולי שאטלים. אנחנו עכשיו כבר נותנים להן מוניות. אם סייעת מגיעה לגן אחד והיא צריכה מיד לצאת להחליף בגן אחר – אנחנו נותנים לה מונית כדי שהיא תיסע לגן האחר, כי אחרת אין לה שום דרך להגיע בזמן. צריך להבין שעלויות כאן הן מאוד מאוד גבוהות רק בשביל להחזיק את הקיים, ואני לא מדברת על לשפר, אני לא מדברת על לתת שירות טוב אלא רק בשביל להחזיק את הקיים. רק בשביל לפתוח גן, שאנחנו לא מצליחים לפתוח את כל הגנים כל יום, רק בשביל לפתוח גן זה השקעה אדירה של העירייה. בגלל המורכבות בעיר, בגלל המורכבות של התקופה ובגלל המורכבות של התפקיד. זה תפקיד שלא הרבה רוצות לעבוד בו.

גב' ברנד פרנק:

ומה עם ההצעות שהעלנו אז על עבודה משתלמת, מול פיקוד העורף? לעשות מו"מ על עבודה מועדפת של 3 שנים. מה קורה עם זה? איפה זה עומד? זה היה באוויר לפני שנתיים פלוס.

גב' שירלי רימון:

עבודה מועדפת היא רק לחצי שנה, בדקנו את זה.

גב' ברנד פרנק:

נכון, אבל אפשר לנסות להוביל מהלך מול המדינה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 24 -

גב' שירלי רימון:

הצבא לא הלך אתנו עם הדבר הזה.

גב' ברנד פרנק:

בדקתם עד הסוף?

גב' שירלי רימון:

עד הסוף שאני יודעת. אולי יש אחרים שיודעים.

מר שרעבי:

ציפי באמת, למה שבחורה בגיל 21 או 20, שסיימה את הצבא, תלך ובמקום ללכת ללמוד בצורה מסודרת, תלך ותהיה סייעת בגן ילדים?

גב' ברנד פרנק:

לא כל בחורה הולכת, אני חולקת עליך.
אנחנו צריכים למצות את המהלך הזה של עבודה מועדפת.

מר שרעבי:

אנחנו צריכים אנשים שבסופו של תהליך יישארו בתוך המערכת שלנו וימשיכו לעבוד הלאה למשך שנים רבות.

גב' ברנד פרנק:

אני יכולה לספר לך ששוק התעסוקה משתנה. אתה בטח קורא ורואה ובכלל, בשוק התעסוקה יש שינוי. נכון שסייעות זה מקצוע לאורך זמן, אבל בחורה צעירה, ולא כל אחת באה עם פריטנויות ללכת ללמוד או להיכנס להיי-טק בגיל 21-22. אבל יש עבודה מועדפת. כמו שהולכים לעבוד במלצרות, בתחנות דלק, אם היינו עושים מאמץ מול המדינה ומול הצבא, ודיברנו על זה בעבר, ללכת לכיוונים, להוביל לכיוון של סייעות כעבודה מועדפת, אני חושבת שהיינו מצליחים.

גב' שירלי רימון:

ציפי רק להגיד, בדקנו את זה. בדקנו את זה מול שר הרווחה, בדקנו את זה מול אכ"א, בדקנו את זה בכל הדרגים שאנחנו יודעים לעבוד מול שרי ממשלה ומול הצבא בדרגים הכי גבוהים, לא הצלחנו להעביר את זה. אז אם את יכולה לעזור.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 25 -

גב' ברנד פרנק:

אני לא יודעת. אני ניסיתי בעבר לעזור. בואו לא נכנס לעבר, אני ניסיתי אז, מנעו ממני, לא חשוב, בואו נלך הלאה בגאווה.

יש לי הצעה. יש לי באמת הצעה. אני חושבת שצריך להסתכל על זה מחוץ לקופסה. בגלל שאני פסימית בעניין הזה, בגלל שאני פסימית אני חושבת שיהיה מאוד קשה לגייס, אני חושבת שהמחסור יהיה כל הזמן, הוויסאפים מההורים, אני מקבלת אותם, כמו שאת מקבלת ואתם מקבלים- אני מקבלת גם עשרות, עדיין, תאמינו לי, כל יום.

אני חושבת שאנחנו צריכים רגע לשנות דיסקט. אני יודעת שאין לנו אותו כרגע והיה חוסר רצון בעבר, אבל אני חושבת שעיריית תל-אביב יפו, ואני אומרת את זה לך ראש העיר ולך מנחם, צריכים לעבור ליום לימודים ארוך. זה הדרך היחידה לפתור את זה. ושירלי אומרת את זה בהתחלה, במשפט הזה שסייעות הצהרון נשארות. ברגע שאנחנו מפצלים את יום העבודה של עובדי מערכת החינוך, של הסייעות, לשניים, אחד עד שעה 14.00 בצהריים, ואחר כך בקושי, וגם אנשי הצהרונים מדברים על זה, בלי סוף אני מדברת אתם על זה שהם באים לשעתיים וחצי או שלוש שעות. מי בא היום? איזה סייעת באה היום לתת צהריים לילדים בצהרון, עוברת עיר שלמה מקצה לקצה? מאיפה מביאים אותה? הרי המצוקה הזאת היא לכל אורך הפעילות החינוכית שלנו, מהגן עד סוף כתה ג'. ואין לנו שום דרך לדעת להתמודד עם זה בשנים הקרובות, וצריכה להיעשות פה עבודת מטה אמיתית- איך אנחנו מעבירים את מערכת החינוך של הגילאים הצעירים ליום לימודים ארוך.

א. אני חושבת שזאת בשורה. אם אנחנו מדברים עוד מעט על מגדר- זו תהיה בשורה מגדרית גם. זו בשורה לנשים, אפרופו תעסוקה. גם יהיו לך יותר נשים שירצו לעבוד ביום עבודה ארוך, הן באות ל-8 שעות עבודה.

גב' שירלי רימון:

ציפי, אני רק אעצור. את מעלה פה טענה,

גב' ברנד פרנק:

אני חושבת שזה הפתרון.

גב' שירלי רימון:

אני רק אבהיר: הסיבה היחידה שסייעות מוכנות לעבוד בעיריית תל-אביב יפו זה בגלל שזה עד השעה 14.00. כל סייעת שמגיעה- אנחנו מציעים לה לעבוד עד השעה 16.30 בשכר כפול, אף אחת לא מוכנה.

לצהרונים אין בעיה לגייס סייעות, אין להם שום בעיה לגייס סייעות. למפעילים יש סייעות ואין להם שום בעיה לגייס סייעות. הן באות לשעתיים- שלוש, אין להם שום בעיה. אבל סייעת שתעבוד

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 26 -**

מהבוקר עד השעה 16.30- לא יהיו לנו סייעות. לא יישארו גם הסייעות הקיימות. אם אנחנו נגיד להן תעבדו עד 16.30 ותעבדו בחופשים בקייטנות, ותעבדו ביולי-אוגוסט, איזה סייעת תרצה לעבוד? זה שהן עובדות אצלנו זה בגלל שהתנאים שלהן הם משופרים, הן עובדות פחות בשביל אותו שכר.

גב' ברנד פרנק:

זה הסייעות הוותיקות, שירלי, זה הסייעות הוותיקות. א. זה לא נכון לגבי מפעילים, אני אומרת לך את זה מידעה.

גב' שירלי רימון:

ציפי, עם כל הכבוד לידע שלך אני יודעת היות שאני פה.

גב' ברנד פרנק:

בוויכוח בינינו את ניצחת לצורך העניין, אבל 3 שנים יש פה מערכת שאין לה כוח אדם, בואו נשים את זה על השולחן. התלונות הן מכל מקום, אנחנו חווים אותן מכל מקום. לא רק אני חווה אותן, אני מניחה שראש העיר חווה אותם, המנכ"ל חווה אותם, וכל אחד שיושב פה ממועצת העיר חווה אותם. יום יום, כל היום לווטסאפים של כולם. זאת אומרת, בסופו של דבר המערכת הזאת לא מצליחה לייצר איזושהי קביעות ושקט ברמה של כוח אדם, והדיון הזה הוא דיון פנימי- לייצר את השקט הזה. ואני חושבת שמה שאת מתייחסת לסייעות שלא רוצות להאריך את יום העבודה שלהן- זה על יותר מבוגרות, היותר וותיקות, עם הקביעות וכו'. אנחנו יכולים במקביל, כמו שאת אומרת לגבי נשות הצהרון, לקלוט פה דור חדש.

עבודות המטה שנעשות הן לא עבודות מטה רציניות, תסלחי לי. לא בשביל להעליב אלא משום שכשבאה חברה חיצונית, או לא משנה מה, ועושה עבודת מטה – איך אנחנו מעבירים עיר ליום לימודים ארוך או בוחנים את זה, אז עבודת המטה בוחנת את זה עד הסוף. לא מ-HEAR SAY, לא משמועות. לא – היא אמרה לי ככה וההוא אמר לי ככה, ואז מגלגלים את זה עד קומה 12. עושים עבודת מטה יסודית. בודקים מול משרות וותיקות, מול משרות חדשות, מול גיוס של כוח אדם חדש, ועל בסיס זה בוחנים כזאת הצעה. אבל לא פוסלים את זה על הסף, כי יש כמה שנכון, מקבלות את השעה "ספיר" נכון, סוגרות ב-14.30 ומקבלות עד 15.30. אנחנו יכולים להמשיך ככה ונמשיך עוד שנים לגלגל את הבעיה הזאת.

הבעיה הזאת הולכת להחמיר לנו. בעיית התחבורה פה היא חמורה לשנים הקרובות, אנחנו פוגעים פה בתושבים לאורך כמה שנים עכשיו, גם ביעד התחבורה ובכלל, אני לא רואה איך אנחנו יוצאים מזה. לכן אמרתי: תמשיכו מחרתיים שוב פעם עם הפייסבוק, ותעלו עוד 10 פוסטים בעמוד חינוך

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 27 -

בתל-אביב-מגייסים סייעות. 82 פוסטים – ניתן עוד 250 שח'. בסוף זה כסף קטן שאני לא רואה בזה פתרון.
זה מה שהיה לי להגיד על זה. אני מכירה את זה מאוד מאוד טוב, שומעת מספיק. תעשי מה שאת רוצה, בסוף זה החלטה בכלל של ראש העיר והמנכ"ל.

גב' להבי:

אני רוצה לשאול שאלה בבקשה. אני רוצה לשאול אם יש לנו פילוח מאיפה הסייעות שלנו מגיעות. כמה מהן מתוך העיר?

גב' שירלי רימון:

בוודאי. יש לנו פילוח ברמת כתובת של כל אחת.

גב' להבי:

רק אם את יכולה להתייחס שירלי, באמת, לעניין של מצוקת ההגעה. כי אני במקרה מכירה משהי מיפו שעובדת ברמת אביב, מאוד מרוצים ממנה כנראה, היא כבר כמה שנים שם, והיא מספרת לי שלהגיע היום לעבודה לוקח לה שעה וחצי הלוך, שעה וחצי חזור.

גב' שירלי רימון:

את צודקת.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

זה בגללך, כי את אחראית על התחבורה.

גב' להבי:

אני יודעת רון, מה אני אעשה?! אני משתדלת לשפר את המצב, בגלל זה אני שואלת.

גב' שירלי רימון:

היא צודקת מיטל.

אנחנו ניסינו לעשות בדיקה של שאטלים ושל היסעים אבל הן צריכות להגיע לאיזושהי נקודת איסוף, אנחנו לא יכולים לאסוף עכשיו מאות סייעות מהבתים שלהן. האמת היא שזה גם לא חוסך את הזמן, כי אם הן עולות מקצה אחד לקצה השני זה כמו לעלות על שאטל. בדקנו את זה, אנחנו יכולים לבדוק שוב, אבל זו בעיה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 28 -

גב' להבי:

רוב הגנים לא ממוקמים ברחובות כמו בן יהודה- שיש שם תחבורה ציבורית יעילה. אז איך הן מגיעות ברובן? עם רכב פרטי?

גב' שירלי רימון:

כן. ולכן הקיצור של הזכאות להחזר אחזקת רכב- אנחנו מקווות שהוא יעזור, מ-15 ל-10 שנים.

גב' להבי:

מה קורה עם נושאים של חנייה?

גב' שירלי רימון:

בעיה.

גב' ברנד פרנק:

אין חנייה. אין חנייה גם למורים. אין חנייה, כל הזמן מתלוננים.

מר לדיאנסקי:

שאלה:

שירלי מנתה פה 4 כיוונים שבהם הם מנסים עכשיו להיכנס באופן חזק על מנת לנסות לראות אם ניתן לגייס סיעות. בהינתן שזה לא יצליח. אם זה יצליח- נהדר, כולנו נשמח. והגרף של ההיעדרות של המחסור ושל ההיעדרות ילך ובעצם יגדל, לא יהיו 130 סיעות חסרות, יהיו בעוד חצי שנה 160, ואחר כך 200, וכן הלאה. מה אנחנו בראייה של עוד שנתיים, עוד 3 שנים, מה אנחנו בעצם מתכננים לעוד שנתיים- כשהגרף של החיסורים ילך ויגדל במידה וככל הנראה, כך זה נראה לפחות, הולך וגדל ולא הולך וקטן. מה תכנית המגירה לעניין הזה?

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

חברים, תקשיבו.

זה נושא אמוציונאלי, מרימים הרבה את הקול. אני לוקח אחריות על הכל. קודם כל זה לא שירלי, אני.

מר לדיאנסקי:

אבל היא ראש מינהל החינוך.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 29 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא. אני גם ראש מינהל החינוך.

מר לדיאנסקי:

לא, שירלי היא ראש מינהל החינוך.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

היא ראש מינהל החינוך אבל אני מעליה, אני מחזיק תיק החינוך. אני גם ראש העיר במקרה. אני לא מספיק טוב. מי שיודע לגייס סיעות יותר טוב ממני שיציע לי הצעות. עד עכשיו לא קיבלתי אף הצעה אחת שמביאה סיעות.

גב' ציפי ברנד:

אני אמרתי מראש.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אף אחד לא קיבלתי- שמביאה סיעות.
דבר שני: אל תהיו נחרצים כל כך. לפני הקורונה לא היה לי מצב שסגרתי גני ילדים. לא היה לי מצב בעיר תל-אביב שסגרתי גני ילדים. הקורונה היא הסיבה, מדוע? כל מערכת החינוך היום מטורללת וכתוצאה ממנה יש כל הבעיות האלה- שגם אין גננות וגם אין סיעות.
ודרך אגב, בשוק העבודה של היום הבעיה היא לא רק סיעות. יש לי בעיה עם אנשי מחשבים-אני לא יודע לגייס אותם. יש לי בעיית פקחים-לגייס אותם. יש לי בעיה עם אדריכלים לגייס אותם. יש לי בעיית כוח אדם שאתם שומעים אותה בכלל מדינת ישראל – שמשפיעה עלי כי אני מוגבל בהסכמי עבודה שמספקים שכר מסוים ואינני יכול להעלות אותו. לעומת זאת אני מתמודד עם כאלה- שכשהם צריכים יותר הם נותנים יותר. וכשיש פריחה בענפי ההיי-טק אז הם מוכנים לשלם- גם שכירות למשרדים וגם שכר לאנשים בסכומים שאני לא מכיר אותם, לא הכרנו אותם. לכן אני מבקש להוריד את הטמפרטורות ולהבין שאנחנו במצב משברי, ואי אפשר במצב משברי לדבר כאילו אנחנו בימי חול. תחשבו רק על ההחלטה הנפלאה- שמדברים על זה שאת הילדים לא מבודדים אלא כאשר יש להם תסמינים. המשמעות היא שיש ילדים. אבל את הכללים על הגננות לא שינו. אז עכשיו תהיה כתה עם 25 ילדים של גן – שלא צריכים להיות מבודדים, אבל הגננת כן צריכה להיות מבודדת. אז יהיו לי עוד גנים סגורים. יש למישהו מכם פתרון? לא, אין לכם.

מר לדיאנסקי:

הצגתם את זה בפני משרד הבריאות? ראש הממשלה?

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 30 -**

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

לא. לא הצגנו לא דיברנו, ביבס שותק, אני לא מדבר עם אף אחד, אנחנו לא מדברים עם משרד החינוך באופן שוטף?! מה אתם חושבים?! מה אתה חושב?!

מר לדיאנסקי:

אני חושב שזה יפתר, כמו שדברים נפתרים, תוך כדי תנועה.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

אנחנו לא חיים בשדה בודד. אני יכול להגיד אפילו אחרת: נניח שאני הייתי יכול, האם אני עכשיו יכול להכפיל את שכר הסייעות ולגנוב את כל הסייעות מרמת גן ומראשון לציון עכשיו? הנושא הזה הוא נושא מורכב, והתיקון שלו- כמו בכל מדינה דמוקרטית, יהיה כאשר יוצר לחץ ציבורי מספיק על המערכת הפוליטית, שתביא לידי כך שיבינו שצריך להיכנס לעובי הקורה מטעם ממשלת ישראל: משרד החינוך, שר האוצר.

אבל המציאות של היום היא מציאות משברית, ואל תשוו לי את המצב היום למצב רגיל. אנחנו כרגע לא יכולים לעשות את מה שהיינו יכולים לעשות אילו היינו במצב רגיל, מ-1,001 סיבות. ואפילו כשאני חושב, פתאום מגיע מישור ומטיל מגבלה משם ומטיל מגבלה משם. אנחנו במשבר. המשבר הזה יפתר. מאוד חשוב ששמעתם את זה. אנחנו נמשיך לעסוק, וכל מי שיש לו הצעה טובה- אני מזמין אותו לתת לי הצעות טובות.

63. עיר שווה- התכנית לקידום שוויון מגדרי בתל-אביב יפו:

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

עכשיו אנחנו עוברים לנושא אחר, שמנהלת אותו גב' מייקין, והיא תיתן לנו סקירה קצרה על נושא המגדר.

גב' אפרת מייקין כנפו:

מוטי- מחזיק התיק הוא יפתח, ואני אחר כך אשתדל בקצרה.

מר מוטי רייפ:

שלום לכולם.

אני מאוד שמח שלפחות בנושא שלנו לא יהיו צעקות, ויש הסכמים, וכולנו מסכימים עם כולם. אז אני באמת שמח להציג בפניכם ובפניכן היום את עיר שווה- התכנית העירונית לקידום שוויון מגדרי בתל-אביב יפו.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)**

- 31 -

מדובר בתכנית ראשונה מסוגה בישראל, שבוחנת את עבודת העירייה בעדשה מגדרית ומציעה כיווני פעולה רבים ומגוונים אשר יוסיפו לתל-אביב יפו עוד יתרון כעיר שוויונית וטובה יותר. מאחורי גיבוש התכנית עומדת תפיסה פורצת הדרך הרואה את נושא המגדר נוכח בכל תחומי החיים ולא מצומצם ומוגבל רק לנושאים נקודתיים המזוהים באופן מובהק וישיר עם מעמד האשה.

התכנית המקיפה הזאת עוסקת בספורט ובחינוך, בתחבורה ובתרבות, באמנות ובהזדמנויות כלכליות, בביטחון אישי, במרחב הציבורי ובמוסדות קהילה. התכנית הזאת בוחנת את ההיבטים המגדריים בכל תחום ותחום. מזהה את המאפיינים הייחודיים לנשים, את החסמים, את האתגרים ופורטת אותם לתכניות פעולה לטווח הקצר, הבינוני והארוך. גופי עירייה רבים הם לא רק שותפים מלאים לתכנית הזאת אלא הם המובילים אותה, כל מנהלת ומנהל בתחומו. התכנית הזאת לא יכולה הייתה לצאת לפועל לולא ההתגייסות והמחויבות האמתית שלנו- רון חולדאי, ומנכ"ל העירייה מנחם לייבה, תוך הבנה שאנחנו עושים כאן היסטוריה.

כפי שתל-אביב יפו הובילה את מהפכת התרבות בישראל, כפי שהובלנו את מהפכת הלהט"ב, אנחנו מביאים את הבשורה של שוויון מגדרי מלא ואמיתי. זו הוגדרה כמטרה עירונית, ובצדק. ברור לכולנו שמדובר באינטרס חברתי רחב. זה לא עניין של נשים למען נשים. אנחנו הגברים שותפים מלאים למטרה, לחזון ולדרך, ויש לנו דרך ארוכה לעשות. חשוב שנזכור שכולנו שווים. עיריית תל-אביב יפו מצטרפת אל ערים גדולות בעולם, שבתקופה משמעותית זו מתניעות חשיבה מגדרית בעבודתן, מתוך תפיסה של תכנון והתווית מדיניות עירונית של נגישות מגדר יביאו אותנו לשפר ולדייק את השירותים שאנו נותנים לתושבות ולתושבים שלנו.

על אף ההתקדמות בעשורים האחרונים, על אף החקיקה השוויונית המתקדמת, המדדים מוכיחים לנו שנה אחרי שנה כי החברה הישראלית עדיין רחוקה משוויון מגדרי. הסטראוטיפים על נשים עדיין רווחים. נשים צריכות להוכיח שהן אינן פחות שוות מגברים. על אף שהנשים יצאו מהמטבח- חלוקת העבודה המגדרית בין גברים לנשים עדיין קיימת, ונשים ברובן הן עדיין אלו האחראיות המרכזיות על הטיפול בבית ובמשפחה, מה שכמובן משפיע על כל תחום בחייהן ובמיוחד על מצבן בשוק התעסוקה, שם אי השוויון מאוד בולט.

נשים עובדות הרבה יותר במשרות חלקיות, מוסללות למקצועות מסוימים, מרוויחות פחות, ועומדים בפניהם חסמים רבים להתקדמות לתפקידי ניהול בכירים. את תת הייצוג של נשים בתפקידי ניהול ובמוקדי קבלת ההחלטות אנחנו רואים במגזר הפרטי, הציבורי ובזירה הפוליטית. על אף שנשים הגיעו לתפקידים בכירים, הן עדיין מיעוט, ולא רק סביב שולחן קבלת ההחלטות, אנחנו לא רואים מספיק נשים, אנחנו לא רואים אותן מספיק גם במרחב הציבורי.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)**

- 32 -

כשילדה הולכת ברחוב היא לא מבינה למה היא רואה בעיקר דמויות של גברים ושמות של גברים. תפקידנו לשנות את זה ולדאוג שכל תושבות ותושבי העיר ירגישו שייכות ובעלות על המרחב בו הן חיות. ולכן לאחרונה עשינו צעד חשוב, עם תיקון נוהל השיום, שדיברתם על כך קודם, ודאגנו לייצוג הולם לנשים ולאוכלוסיות מגוונות בשמות הרחובות.

אז כמובן, בקצה של אי השוויון הזה הנפגעות פיזית, רגשית, מינית וכלכלית הן ברובן נשים. הנתונים, חברים וחברות, מחרידים. נשים חוות חוסר בטחון במרחב הפרטי, בבתיהן פנימה ובמרחב הציבורי. וזה ברור לכולנו כי האלימות הזאת לא מתרחשת בחלל ריק. היא נובעת וקשורה קשר ישיר להחפצת נשים, לפערים, להדרה ולאפליה המתקיימת בכל תחומי החיים. מחקרים מראים שאי שוויון מגדרי בחברה מגביר את הסיכוי לאלימות כלפי נשים. ולאור כל זאת ברור שהדרך לשוויון מגדרי מלא עוד ארוכה.

המהפכה הפמיניסטית הביאה להישגים עצומים. היום כולם מבינים שלטובת חברה צודקת ובריאה נדרש שוויון מגדרי מלא. ועלינו כרשות מקומית חזקה ומובילה חלה החובה להוביל ולפעול לתיקון העוולות, לצמצום הפערים, למיגור האפליה, להפוך את תל-אביב יפו לעיר טובה יותר עבור נשים ועבור כולם.

אני באמת רוצה להאמין שאצל כולנו קיים הרצון שהילדות והילדים ובעיקר הנכדות והנכדים שלנו- ייוולדו לעולם בריא, שלם ושוויוני יותר.

בשנתיים האחרונות העירייה העמיקה וחיזקה את עבודתה לקידום שוויון מגדרי. זה איפה רק חלק מהדברים, כי אפרת תציג את התכנית האסטרטגית. הטמענו שפה שוויונית בטקסטים העירוניים פנימה והחוצה. הבטחנו ייצוג שווה לנשים בפרסים ובאותות העירוניים.

וכפי שציינתי, תיקנו את נוהל השיום והוספנו לו סעיף שיבטיח ייצוג הולם לנשים ולאוכלוסיות מגוונות בשמות הרחובות.

אלפי בני ובנות נוער בעיר השתתפו בסדנאות למניעת אלימות מינית. מאות עובדי עירייה עברו את הסיוור המטלטל במועדון ה"פוסיקט" לשעבר, במסגרת מדיניות העירייה למיגור מועדוני החשפנות.

פתחנו את התמיכה העירונית גם לארגוני נשים. אימצנו יוזמות יוצאות דופן למאבק באלימות מגדרית. אפליקציית SAFE UP, יוזמת לילה טוב ועוד.

הרשימה ארוכה, ועכשיו אני רוצה להעביר לאפרת מייקין- מנהלת הרשות לחוסן ושוויון חברתי, שבשנתיים האחרונות הצליחה להזיז הרים, ביחד עם כל הצוות המקצועי במשרד, הכל כך משמעותי אצלנו בבניין ובעיר כולה, לדבר על התכנית האסטרטגית פורצת הדרך, שכל המנהלים והמנהלות פה בדרג המקצועי שותפים לה.

בבקשה אפרת.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 33 -

גב' מייקין כנפו:

תודה רבה מוטי.

(הצגת הדברים מלווה במצגת) לא יכולנו לבקש לנו שותף יותר טוב.

התחלנו באמת את התכנית עם ציפי ועכשיו אנחנו מתקדמות במהירות אתך ועם עוד הרבה מאוד שותפים, גם במועצה וגם בעירייה. זה תכנית עירונית, זה לא תכנית של הרשות לחוסן, ובאמת יחידות עירייה רבות לוקחות חלק בפיתוח התכנית.

כמו שאתם רואים, יצאנו בעצם לדרך בפיתוח התכנית בעיצומו של משבר הקורונה, כאשר היה ברור לכולם שהמשבר הזה פוגע קשות בנשים, גם בתעסוקה, גם זינוק באלימות כלפיהן, כמו שמוטי דיבר- גם בתת ייצוג של נשים במוקדי קבלת החלטות.

המטרה היא להעמיק, לחזק את עבודת העירייה בנושא שוויון בכלל ושוויון מגדרי בפרט, עבודה שכבר הייתה קיימת. לאגם משאבים.

כשאנחנו מדברים על שוויון אנחנו בעצם מדברים לא רק על אירועים נקודתיים- כנסים או ימי עיון, אלא איך אנחנו לוקחות את הנושא הזה, את הנגשת השוויון כמו שאנחנו קוראים לה, ומכניסים אותה בעבודה משותפת של היחידות העירוניות השונות, כמו מעין ציפ שאנחנו מנסים להכניס, שמותקן במוח ואחראי על זה שכל פעולה ופעולה שאנחנו עושים תהיה תוך לקיחה בחשבון ונקודת מבט של אוכלוסיות מודרות, אוכלוסיות מיעוטים ונשים כמובן.

ולכן התכנית העירונית לשוויון מגדרי היא מקיפה מאוד וחולשת על תחומי חיים רבים. למעשה כל תחום בתכנית הוא בהובלה של מינהל או האגף הרלבנטי. זו באמת הזדמנות להודות לראש העיר ששם על השולחן את הנושא הזה מתוך הבנה ואמירה שלו שכוחות השוק לא יפעלו מספיק מהר ואין זמן, ויש צורך בפעולות מצדנו כעירייה, וגם מושקעים משאבים רבים- גם כלכליים- לטובת קידום הנושא הזה.

לפני שאני אציג את הפרקים השונים אני רק אגיד ממש בקצרה את הרציונל ואת מתודולוגית העבודה. כמו שאתם רואים, המטרה היא באמת שוויון מגדרי. הכלי שאנחנו עובדות אתו הוא העדשה המגדרית, כשבעצם אנחנו בודקות מי משתתף בתהליכי קבלת ההחלטות, מי נהנה – נהנית מהמשאבים המושקעים -זמן, כסף, מרחב ציבורי. מה הצרכים והחסמים הייחודיים של גברים ונשים, כי יש ברוב הפעמים צרכים שונים לגברים ולנשים, ואז אנחנו בעצם בודקות אם יש פערים-למה הם נוצרו ומה אנחנו כעירייה יכולים לעשות כדי לתקן אותם-אם יש צורך כזה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)**

- 34 -

בעצם אנחנו מזהות את ההבדלים, את הפערים, את האפליות ואת המקומות שדורשים שינוי, ואת השאלות הללו אנחנו בעצם שואלות בכל התחומים. כי זה האמצעי שלנו, זו הדרך שלנו שאנחנו יכולות ויכולים לתת שירות טוב יותר לתושבות ולתושבים שלנו.

אני מניחה שזה פחות מעניין, אז ממש בקצרה, זו מתודולוגית העבודה שלנו: מיפוי מצב קיים.

למידת מודלים מהעולם- זה היה דגש חשוב של ראש העיר כדי לא להמציא את הגלגל מחדש. קיבלנו מידע על יוזמות, רעיונות, מגורמים מקצועיים.

וכמובן פיתוח התכניות לכל אחד מנושאי הליבה, לטווח קצר, בינוני וארוך, כשהדגש הוא להתאים אותה לחזון העירוני ולתכניות העבודה של גופי העירייה עצמם.

אני מדלגת כי אין לנו הרבה זמן, אבל אנחנו מצטרפים לערים גדולות אחרות בעולם שפיתחו תכניות דומות, אנחנו לומדות מהם. נותנות דגש על נשים מאוכלוסיות מגוונות- להן מאפיינים וצרכים שונים. מעניין לדוגמא זה נושא החד הוריות שאנחנו נותנות לו דגש רב. חברת המועצה חן אריאלי מרכזת את הנושא הזה וחבר המועצה עבד אבו שחאדה עוזר בכל הנוגע ליפו. נתון מעניין זה ש-24% מכלל המשפחות בתל-אביב יפו, שזה רבע מהמשפחות, בראשן עומדת אישה. זה נתון מדהים, כפול מהנתון הכללי במדינת ישראל, וכאמור בהובלה של חן ובשיתוף עוד הרבה גורמים אנחנו מנסים באמת להבין מה אפשר לעשות יותר טוב למען האוכלוסייה הזאת, שהיא רבע מהמשפחות פה בתל-אביב יפו.

בקצרה את הפרקים, ממש על קצה המזלג:

תחבורה, הובלה של סגנית ראש העיר מיטל להבי- שעוסקת שנים ארוכות בהיבטים המגדריים של תכנון תחבורתי. אנחנו עובדות בהובלה של מוטי, מאוד בצמוד, עם רשות התחבורה. הנחת העדשה המגדרית בתחבורה מגלה שלגברים ונשים דפוסי התניידות שונים, וכן את המאפיינים והצרכים השונים של נשים בתחבורה. יש לנו מחקרים בנושא הזה, אני אשמח לשתף את מי שזה מעניין/מעניינת אותה. אני רק אתן דוגמא. לדוגמא, כיוון שנשים הן עדיין המטפלות המרכזיות ונשים הן בבית, גם ההתניידות שלהן היא שונה. והנסיעה שלהן מאופיינת בהרבה עצירות, בגן, במרכז קניות, בקופ"ח. גברים- למדנו שנוסעים נסיעות ישירות מהבית לעבודה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)**

- 35 -

עוד מאפיינים ייחודיים לנשים, כמובן קשור לכל הנושא של בטחון אישי. נשים מפחדות, גם מפחדות סובייקטיבית אבל גם אובייקטיבית. הן חשופות יותר להטרדות מיניות במרחבים הציבוריים, בתחבורה הציבורית. מדווחות על תחושות של חוסר בטחון בהליכה, גם לתחנות אוטובוס, בהמתנה, בנסיעה, והן נמצאות פחות במרחב הציבורי ומשתמשות פחות בתחבורה ציבורית, ולקחנו את הנושא הזה בחשבון.

לדוגמא, נושא של רכיבה על אופניים: העירייה משקיעה המון משאבים בפיתוח שבילי אופניים בעיר, כדי לצמצם את הנסיעה ברכב הפרטי ולעבור לאמצעים ברי קיימא. בדקנו את הנתונים של הרכיבה על אופניים וגילינו פערים גדולים בין גברים ונשים. ראינו מה הסיבות, בדקנו מה הפערים, ואנחנו פועלות, שוב, בהובלה של מיטל, לעידוד נשים לרכיבה בעיר. יצאנו לפני כחודשיים בקמפיין גדול ומרשים, רשות התחבורה ומינהל קהילה מובילים סדנאות רבות. זה הולך ממש טוב. אנחנו מקוות להצמיח את ה-PILOT - סדנאות רבות לרכיבה של נשים בכל הגילאים, עמוד פייסבוק לנשים רוכבות, סדנאות לתיקון אופניים ועוד ועוד. וגם ביצענו התאמות לתל-אופן החשמלי החדש, כך שיתאים לגובה הממוצע של אישה. מה שחשוב לי לומר הוא- שהבנו שנשים הן בעצם קהל יעד פוטנציאלי קריטי אם רוצים להעלות את מספר הרוכבים והרוכבות בעיר, ולכן בעצם העדשה המגדרית משרתת לחלוטין את חזון התחבורה העירוני.

כן חשוב לי להדגיש שבפרק הזה אנחנו עוסקות בנושאים רבים נוספים, כמו תכנון תחנות הרק"ל ומסופי האוטובוסים בראיה מגדרית: יותר תאורה, נגישות לעגלות. זה נשמע אולי דברים קטנים אבל פחות תאורה תמנע מנשים לצאת החוצה ולפקוד את המרחבים הציבוריים בעוד גברים אולי ילכו במסלול אחר אבל כן ישתמשו ויצרכו את המרחב הציבורי.

קליטת סלולאריים בחניונים עירוניים ועוד ועוד.

הגברת הביטחון האישי בתחבורה הציבורית.

וכמובן העלאת הייצוג והנכחה של נשים במרחב הציבורי, כמו הצבת מאות שלטים בשבילי האופניים בדמות אישה, שאני מקווה שראיתם בחודשים האחרונים במרחבים הציבוריים.

פרק נוסף גדול ומשמעותי הוא חינוך. פרק חינוך-בהובלה של שירלי רימון, והשותפות המדהימות שלנו במינהל החינוך, והוא לב ליבה של התכנית. הרבה פעמים אומרים, ובצדק, שהכל מתחיל בחינוך. ברור לכולנו ששינוי חברתי עמוק חייב להתחיל במערכת החינוך. פיתחנו תכנית הוליסטית, מקיפה ומובנית לקידום שוויון מגדרי במסגרות החינוך, עם המטה של מינהל החינוך כמובן, אבל גם המנהלים, המנהלות והגננות היו חלק ממערך הפיתוח של התכנית.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)**

- 36 -

הפרק למעשה בוחן את ההטיות המגדריות הגלויות, אבל בעיקר הסמויות בבתי הספר ובגנים. הטיות גלויות שאתם בוודאי כבר מכירים- תכנית הלימודים, נשים עדיין מוצגות כבעלות תפקידים במרחבים הביתיים, מטפלות בילדים, במשק הבית, עדינות, תלותיות, וגברים הם בעלי המקצוע, היוזמים, דמויות כך להזדהות אתם. אמיצים. אין כמעט נשים בספרי הלימוד כמודלים לחיקוי-שהן מנהיגות ומובילות. והמרחבים הסמויים שהם לא פחות חשובים, שבאים לידי ביטוי. למשל התקשורת בין המורות והמורים עם התלמידים. בדרך כלל אפילו באופן לא מודע, הדומיננטיות של הבנים, כבר בכתות, לדעת אפילו בבית הספר היסודי- אם אני זוכרת נכון, גבוהה הרבה מזו של הבנות. המורות והמורים פונים יותר אוטומטית לבנים שמצביעים מאשר לבנות, הבנים יותר מתפרצים ולכן יש להם יותר זמן נראות ודיבור בכתה. וגם בזמן ההפסקות, הבנות יטו להישאר בכתות, והמרחבים הציבוריים בחצר בהפסקות הם של הבנים. בתי הספר בעיר במודעות גבוהה מאוד, באופן כללי אני אומרת, לנושא המגדר והשוויון, ופועלים במשך שנים בנושא הזה, אבל המטרה של התכנית הייחודית הזאת היא לא סדנאות לשוויון מגדרי לתלמידות ולתלמידים. גם את זה מינהל החינוך עושה בצורה מקיפה יחד עם מרכזי הסיוע לנפגעות ונפגעי תקיפה מינית, מאות, אם לא יותר, תלמידים עוברים סדנאות למניעת אלימות מינית וכך הלאה. אבל פה, בתכנית הזאת אנחנו מדברים בעצם על בניית תשתית עומק רצינית שנכנסת לשגרות ולסדירויות של הגנים ובתי הספר. בתחילת שנת הלימודים תוקצבנו בנושא הזה ב-PILOT, שהחל גם בגני הילדים, גם בבתי הספר וגם בבתי הספר העל יסודיים, כאמור אני אשמח להעביר את הפרוט של התכנית.

שוויון מגדרי בספורט- בהובלת מינהל קהילה ורשות הספורט, אתנו כמובן ביחד יד ביד. אני חייבת להגיד שגם בשבילי הייתה הפתעה לגלות עד כמה לנושא הזה יש השפעה וחשיבות מבחינה מגדרית, ולמה הוא כל כך רלבנטי לנשים, בעיקר בגלל דימוי הגוף החיובי והחזק שהוא מייצר לבנות. ובמיוחד במציאות בה מגיל צעיר אנחנו, ואני מדברת פה גם בשם עצמי, מגיל צעיר לומדות שהגוף שלנו הוא אובייקט מיני, שאנחנו צריכות להיות יפות. בפרסומות, ברשתות החברתיות, בכל מקום, הילדות לומדות שהן נמדדות לפי היופי שלהן, המשקל שלהן, הצורה החיצונית שלהן, והספורט הוא בעצם PRICE LESS, הוא כלי PRICE LESS לגמרי של שימוש בגוף, והוא מאפשר לבנות להעריך את עצמן אחרת, את החוזקות של הגוף שלהן ולאהוב את הגוף שלהן ולמדוד אותו בצורה אחרת.

עוד דבר קטן שאני רוצה לשתף אתכם, זה שהיה מחקר מאוד גדול ב-2015 של חברת ארנסט&יאנג, שעשו סקר בקרב המנהלות הבכירות בארה"ב - C - LEVEL, שזה נחשב רמה מאוד גבוהה, וגילו ש-94% מהמנהלות הבכירות, זה חל בארה"ב אבל אני מניחה שזה רלבנטי גם אלינו, 94% מהמנהלות הבכירות השתתפו בספורט עממי- תחרותי כשהיו צעירות, כלומר זה כלי

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 37 -**

מאוד משמעותי בבניית בטחון עצמי של ילדות ונערות. וכמובן יש גם מחקרים נוספים שקראנו, גם בארץ וגם בעולם, שנערות שמשתתפות בספורט, ובעיקר בספורט תחרותי, הן הרבה יותר פעילות חברתית, ואפילו הסיכויים שהן תהינה במערכת יחסים אלימה- קטנה.

בעבודת המחקר שלנו גילינו פערים מאוד גדולים בין גברים ונשים, גם בהשתתפות של נשים בספורט אבל, וזה ביצה ותרנגולת בעצם, בתקציבים שמופנים לספורט נשים. ספורט נשים נתפס כקטגוריה משנית. כאשר אומרים ספורט מתכוונים לספורט גברים, יש ספורט ויש ספורט נשים. כשמדברים על השקעה בספורט- ההנחה הרווחת היא שמדובר בהשקעה בספורט גברים. רק כדי לסבר את האוזן, בשנת 2020 תקציבי מבחני התמיכה של המדינה, משרד הספורט ייעד 200 מיליון ש"ח לספורט גברים, ולדעתי 6 או פחות אפילו מיליון ש"ח לספורט נשים. גם אצלנו- אנחנו לא מנותקים ממה שקורה במדינת ישראל, בספורט תחרותי-רק 28% יש לנו ספורטאיות בוגרות מכלל הספורטאים הבוגרים. אנחנו יותר טוב אבל לא שונה בהרבה ממה שקורה בארץ.

וירדנו באמת לשורשי העניין וחקרנו מה קורה בעולם, והפרק מציע מגוון כיווני פעולה על מנת להתמודד עם הפערים הגדולים: הגדלת תקציבים עירוניים לספורט של נשים, הגדלת השתתפות של נשים, נערות וילדות ועוד ועוד.

אני חייבת להגיד, עוד פרויקט פורץ דרך נוסף, שמוביל אותו המשנה למנכ"ל מר רובי זלוף, שכרגע נמצא בשלבי בנייה זה פרויקט "רצות על בטוח". מסלולי ריצה בטוחים ומותאמים לנשים. נשים פחות יוצאות לרוץ, פחדות, בטח בערב לבד לרוץ. פיתוח של מסלולים, שלדעתי לא קיימים כאלה במדינת ישראל, שיגבירו את תחושת הביטחון ויעודדו ביצוע פעילות ספורטיבית במרחב הציבורי. רק לומר לכם שמתוך הרצים והרצות ברחובות ובפארקים היום יש רק 18% נשים, וזה בעיקר נובע מהיעדר תחושת הביטחון. נשים מפחדות להשתמש ולצרוך את המרחבים הציבוריים, כאמור הפרויקט הזה לדעתי הולך לשנות את המגמה. קיבלנו גם רפרנטית שיושבת ברשות הספורט, שכל מטרתה היא לקדם ספורט נשים, ועוד ועוד.

מר לדיאנסקי:

כל הקביעות האלה, לפחות לגבי הספורט, זה מגובה בקבוצות מיקוד עדכניות? במחקרים עדכניים?

גב' מייקין כנפו:

כן. אני אשמח להגיש לך. כל פרק כזה הוא פרק רציני. כמו שהצגתי, עשינו מחקר בינלאומי ובארץ.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)

- 38 -

גב' ברנד פרנק:

צריך לעשות מחקר בעיר.

גב' מייקין כנפו:

לא. אנחנו לומדים גם מה קורה.

מר לדיאנסקי:

כשאת אומרת, לצורך העניין, לצורך הדוגמא, שנשים בתל-אביב מפחדות לעשות ג'וינג במרחב הפתוח, בגלל שהן מפחדות לצורך העניין, האם זה מגובה במחקר ובקבוצות מיקוד של נשים תל-אביביות- שהן מעלות את זה ואומרות- אנחנו נמנעות כי אנחנו חוששות להסתובב בחוץ, בגלל שאין תאורה, בגלל הביטחון האישי וכן הלאה.

גב' מייקין כנפו:

התשובה היא כן, ואני אעביר לך את המחקרים, בשמחה. ובכלל את כל הפרק, בעיני מאוד מעניין. המרחב הציבורי והפיזי, פרק מאוד מקיף. עכשיו אנחנו במרחב הציבורי במוסדות קהילה. הוא בהובלה משותפת של מינהל קהילה, תרבות וספורט, מינהל הנדסה, אדריכל העיר, היחידה האסטרטגית. חשוב להגיד שכל העשייה פה לא היתה מתבצעת ללא שיתוף פעולה מלא, באמת כלל עירוני, של יחידות שונות, הנהלת העירייה וחברי וחברות המועצה. שותפים לו גם יחידות עירוניות רבות, מינהל בת"ש, חטיבת התפעול, מחלקת טקס והנצחה, הדוברות ועוד ועוד. גם בתחום התכנון העירוני, אפשר לחשוב מה לזה ולמגדר, שזה לכאורה תחום נטראלי, מתכננים, מעצבים את המרחב עבור כולם ללא הבדל, אבל זה לא כך. כמו בתחומים אחרים, גם כשנשים הן לא חלק מתכנון המרחב, גם פה הזווית שלהן ונקודת המבט שלהן לא תמיד לוקחת בחשבון, מה שיוצר בפועל מצב שבו המרחב הרבה פעמים לא תואם את המאפיינים והצרכים שלהן. ודיברנו, נתתי כל מיני דוגמאות גם בפרקים הקודמים. שוב, תאורת רחוב, אולי לגברים יהיה פחות נעים אבל נשים יכולות שלא לצורך את המרחב הציבורי בגלל שהן פוחדות להסתובב. נתון מעניין ואחר כך אני אציג אותו, פיתחנו ב- CITY ZONE אפליקציית SAFE UP והפצנו אותה לבתי הספר. מהנתונים הראשונים שקיבלנו נשים ובנות שמסתובבות עם אפליקציית SAFE UP צורכות בשבוע מהמרחב הציבורי 5 שעות יותר. כלומר, אנחנו כן, בצעדים קטנים, מצליחים כן לייצר שינוי.

דברים שאנחנו לפעמים לא שמים לב אליהם: אני נותנת דוגמאות, עכשיו הכל כמובן בעבודה ומתוקן. לדוגמא מתקני כושר ציבוריים לא תמיד מותאמים לגוף האשה, המתח ועוד מכשירים. היום אנחנו פועלות עם שפי"ע ונעשית עבודה באמת לבדוק אילו התאמות ושינויים לבצע. הפרק מסתכל בצורה רחבה על תכנון וניהול רגיש מגדר של המרחב הציבורי, גם הפיזי, כלומר פרוגרמות עירוניות, מבנים, ככרות, גינות, מדרכה, תאורה וגם על ניהול המרחב, בהובלה של

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)**

- 39 -

רונית פרבר, כלומר מה הפעולות, התכנים והשירותים שקורים במרכזים הקהילתיים, בקאונטרי, במרכזי הצעירים, וכמובן לייצוג והנכחה.

על שמות הרחובות דובר מספיק, אני לא חושבת שאני צריכה להתייחס לזה. פרסומים עירוניים- גם של הדוברות, ובכלל הדמויות, מי הדמויות שאנחנו מציגים, לשון הפנייה השוויונית, הנכחה בשילוט ועוד ועוד.

פרק נוסף, בהובלה של אבי פרץ וכל חטיבת משאבי אנוש, וגם לשכת התאגידים, מתבונן אלינו פנימה לתוך העירייה. בעצם עשינו מיפוי מצב קיים. אמנם בעירייה יש הרבה מנהלות בכירות יש שיפור עם השנים, אבל קיבלנו אישור מראש העיר. מה זה אישור? הנחיות מראש העיר איך להתקדם, עם קצובות זמן, ובנינו באמת מהלך שלם. כי על אף העובדה שרוב העובדות שלנו הן נשים היום, 65%, עדיין גם אצלנו, ככל שמטפסים במעלה הדרגות מספרן פוחת. אני שמחה לומר שבדרגת מנהלות אנחנו חצי חצי, אבל בדרגת מנהל האגף אנחנו 37% נשים, ואנחנו לחלוטין על זה כדי לקדם גם את הנושא הזה.

בכל הנוגע לחברי וחברות דירקטוריונים בתאגידים העירוניים- אנחנו 57% נשים- דירקטוריות, בחישוב בלי חברי מועצה. גם זה לא קרה לבד, הייתה החלטת מועצה, אני לא זוכרת באיזו שנה, שקבעה שנשים יהיו 40% לפחות מהדירקטוריות, והן היו כנראה כל כך מוצלחות שהיום הן עומדות על מספרים כאלה. זה דוגמא לזה שבאמת, כשעירייה לוקחת נושא וקובעת אג'נדה ולא מחכה לכוחות השוק- יכולה באמת לשפר מציאות לטובה. זה לא קרה מעצמו, הייתה פה באמת עבודה מכוונת של העירייה.

כשאנחנו מסתכלים על יושבות ראש ומנכ"לים, יש לנו קצת יותר פערים. יו"ר דירקטוריון- יש לנו 33% נשים ובקרב המנכ"לים- 38% נשים, אבל פנינו קדימה. המטרה היא כמובן לראות יותר נשים בהובלה הבכירה בעירייה. יש לנו תכנית מסודרת ואנחנו פועלים על פיה. חקרנו את הסיבות, את החסמים שעומדים בפני נשים, כתבנו תכנית פעולה מפורטת- שכוללת גם את ההטיות המגדריות שאנחנו לא תמיד מודעים ומודעות אליהם. שילוב תכנים של שוויון וקורסים וכו' וכו'. אבל אחד הדברים החשובים שמצאנו הוא- שכדי לעודד נשים לגשת בכלל מלכתחילה ולהתמודד במכרזים לתפקידים בכירים, כי הן כן באופן כללי ניגשות פחות, יש צורך במדיניות מוצהרת של ההנהלה. וראש העיר אישר את הדבר הזה והציב לנו גם יעדים לעמוד בהם.

פרק נוסף: בטחון אישי. זה פרק שהוא לא גמור, אנחנו עדיין בשלבי עבודה עליו. הוא בעבודה ובבנייה עם חטיבת התפעול, מינהל שירותים חברתיים ועוד ועוד שותפים ושותפות שלנו בעירייה. הטענה המרכזית בעצם היא, כמו שדיבר מוטי בתחילת דבריו, שאלימות כלפי נשים היא בקצה הרצף, אבל זה על אותה סקאלה של החוסר בשוויון מגדרי, והיא נובעת וקשורה בקשר ישיר, בל ינותק, מהפערים שנמצאים בשאר התחומים, להזדהות ולאפליה שקיימת עדיין כלפי נשים. בחברה בה עדיין מחפצים נשים ושהן מרוויחות פחות על אותה עבודה, ועדיין קיימים הסטראוטיפים שהן חלשות וכל הדברים שדיברנו עליהם עד עכשיו, הן נתפסות משניות, וכשהן נתפסות משניות

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)**

- 40 -

גם אי אפשר להתפלא שקיימת אלימות מגדרית. ומחקרים באמת מראים שאי שוויון מגדרי מגביר את הסיכוי לאלימות כלפי נשים. ולכן אנחנו באמת מצד אחד מטפלות. לא אנחנו אישית, שירותים חברתיים-שרון מלמד וכל המינהל מטפל, וגם בבתי הספר, מצד אחד באמת לטפל בקורבנות ובהסברה על אלימות, אבל מצד שני להיאבק בכל הכוח ולפעול לתיקון עומק ולשינוי המצב החברתי.

כמה דוגמאות קטנות: SAFE IP זו האפליקציה שדיברתי עליה, ש-CITY ZONE באגף מחשוב פיתח יחד אתנו והושק בבתי הספר, ובאמת יש עליה בצריכה של המרחבים הציבוריים למי שהורידה את האפליקציה.

קמפיין תמרורי אזהרה, נעשה ביחד עם אחותה של מיכל סלע ז"ל, לילי בן עמי.

פרויקט לילה טוב, פרויקט עירוני גדול יחד עם מרכזי הסיוע – בבתי העסק, ועכשיו גם בבתי המלון, למרחבים מוגנים.

פרק תרבות ואמנות בהובלה של מינהל קהילה- רשות התרבות, אגף התרבות. נכתב אתם ביחד. גם פה אי שוויון גדול. אין מחסור בבימאות ומחזאיות, אבל ככל שמטפסים הלאה רואים הרבה פחות נשים בתפקידי ניהול. ראש העיר, אנחנו עובדות בנושא הזה בצמוד אתו, הנחה אותנו בדיוק איך לפעול, אנחנו על זה, אנחנו על זה במלוא המרץ. גם פה בוצע מיפוי, בדיקת חסמים, התווית כיווני פעולה, דוגמאות מערים אחרות בעולם. כאמור זה מטופל בצורה הדוקה.

פרק אחרון, גם הוא לא גמור, אבל אני כן רוצה להציג אותו בגדול. זה פרק שהוא עדיין בתהליכי פיתוח, והוא הפרק של תעסוקה והזדמנויות כלכליות, כמובן בהובלה של מינהל קהילה, תרבות, חינוך. זה לא פרק שיש לי עדיין להציג לכם כיווני פעולה שאושרו על ידי הנהלת העירייה וראש העיר, אבל אני רק רוצה לומר שעדיין אי השוויון המגדרי, כמו שאתם יודעים, בשוק העבודה, בעולם בכלל, לא פוסח על ישראל. ישראל ירדה במדדים, באופן כללי היא ממוקמת במקום שני לפני האחרון במדינות ה-OECD. למרות שינויים משמעותיים בעשרות השנים האחרונות, גם בשנת 2022 עדיין נשים הן האחראיות העיקריות לטיפול בילדים ובבית ומתמודדות עם סטריאוטיפים וחסמים, כמו שדיברנו, שמגבילים את הזדמנויות שלהן לעבודה.

ובפרק, לצד מיפוי מצב קיים ותיאור החסמים, אנחנו רוצים לחשוב על כיווני פעולה לשיפור המציאות הכלכלית של נשים בעיר, לאו דווקא מאוכלוסיות מוחלשות.

לסיכום רק חשוב לי קודם כל לומר תודה לעיריית תל-אביב יפו שלקחה את הנושא הזה, לא ברור מאליו, ושמה אותו באמת בליבת העשייה והגיבוי של כולכם פה, ושל ראש העיר.

אני חושבת שהמסר המרכזי שלנו הוא ששוויון מגדרי, כמו שאמר מוטי, לא עוסק רק בסוגיות נשיות, זה לא עניין של יועצת לקידום מעמד האשה ולא של ארגוני הנשים, אלא כולנו צריכים לקחת את הסוגיה הזאת ולנסח אותה כתפיסת עולם של דמוקרטיה, כתפיסת עולם חברתית, כללית, שנוגעת גם לגברים וגם לנשים ולסדרי החברה בכלל. ולכן בעצם העדשה המגדרית, מה

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)**

- 41 -

שאנחנו מנסים לעשות פה, ובאמת זה תכנית עירונית גדולה, היא כלי עבור כל אחת ואחד מאתנו לשפר את העבודה היומיומית שלנו, כדי שאנחנו נוכל באמת להיות עירייה טובה יותר. הרשות שלי שקמה בנויה על שיתופי פעולה, זה ה-DNA שלנו, שמחות מאוד לכל מי שירצה לקחת חלק, לחשוב אתנו, לעשות אתנו, תמיד אפשר ללמוד. תודה. ותודה לראש העיר.

גב' יוחנן וולק:

אפשר שאלה קצרה?

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

בבקשה.

גב' יוחנן וולק:

אפרת, קודם כל כל הכבוד, זה נראה מדהים.

גב' מייקין כנפו:

גם את שותפה שלנו אופירה, לא הזכרתי את השם שלך, סליחה. אנחנו בנויות על שתופים, וזה מחמם את הלב לדעת כמה הסוגיה הזאת נוגעת לכל כך הרבה אנשים גם במועצה וגם בעיר. לא תיארתי לעצמי שיהיה באמת כזה רצון לשינוי.

גב' יוחנן וולק:

השאלה שלי היא- האם בחינוך יש איזושהי תכנית לקידום עצמאות כלכלית, כלומר חינוך פיננסי שיתמקד. בכלל צריך אותו בעיני אבל אחד הדברים שאנחנו מדברים עליו כל הזמן הוא – שחלק מהעניין של עצמאות זה עצמאות כלכלית. אני חושבת שאחד הנושאים באמת החשובים הוא- שכדי שאשה תהיה עצמאית היא צריכה שתהיה לה עצמאות כלכלית.

מר מוטי רייפ:

אופירה, זה בדיוק נושא שאנחנו עומדים להעלות בישיבת המועצה הקרובה, את כל הנושא של עצמאות כלכלית.

גב' יוחנן וולק:

מעולה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 42 -

גב' להבי:

אתה יכול לתת דוגמא לפרויקט, אנחנו עושים עוד כמה.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

חברים, זה נושא רחב ידיים, יש עליו 1,001 דברים, אפשר לדבר עליו מיליון ויש בו אלף השפעות. במדינת ישראל יש פער עצום בין רמת החקיקה לרמת החיים עצמם. החקיקה מאוד מתקדמת והמציאות, בגלל אוכלוסיות בעייתיות- שהולכות ודווקא צוברות נפח בתוך האוכלוסייה הישראלית, קובעות הרבה מאוד. גם האוכלוסייה הערבית ומעמד האשה בתוכה, גם הקהילה החרדית והדתית ומעמד האשה בתוכה. כל הדבר הזה מביא לכך שאנחנו נמצאים במצב שמצד אחד מדינת ישראל כמדינה דמוקרטית-יש בה חקיקה מאוד מתקדמת, בחיי היומיום המציאות היא שונה.

זה והעובדה שכמובן, גם אצלי וגם אצל כל אחד מאתנו- יש דברים שמוטבעים עמוק בפנים, שצריך להשתנות בהם, עיין ערך הצבע הוורוד. למרות שאני, איך אומרים, אני למדתי לרקום ולסרוג ולתפור ולתקן גרביים, הכל עשיתי בידיים.

גב' מייקין כנפו:

היום נכנסתי לשיבה רבת משתתפים של אנשים מחוץ לעירייה, ומיד מי שישב שם הרים את כוס הקפה וביקש אם אני יכולה להכין לו את הקפה. היום.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

אם את יכולה להכין לו כוס קפה?

גב' מייקין כנפו:

הוא חשב שאני, אני לא יודעת מי, אבל איך שהוא ראה אותי נכנסת לחדר הוא ביקש שאני אכין לו קפה.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

כן.

בקיצור הנושא הזה הוא נושא שצריך לעסוק בו, ואי אפשר לחשוב שהוא יקרה מעצמו. צריך לעסוק בו באמצעים, בכוח אבל בהדרגה. בנחישות להתקדם ולעשות את הדברים בהדרגה, ולהראות התקדמות. ואני מקווה שאנחנו מראים התקדמות בכלל בעיר בהרבה מאוד היבטים, ואני מודה לכולם על ההשתתפות.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 23
מתאריך כ"ב שבט תשפ"ב (24/1/2022)
- 43 -**

גב' ברנד פרנק:

תודה ראש העיר.

רק לפרוטוקול, באמת תודה רבה למוטי ולאפרת, שמחתי לראות את ההתפתחות של זה, זה בהחלט מרשים. יש לי כמובן הערות לגופו, אני אגיד לכם אותן בלי קשר. אבל בהחלט בהצלחה.

מר רון חולדאי- ראש העירייה:

שיהיה לכם מחר יום נפלא.
להתראות.

הישיבה נעולה